

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til socialministeren:

»Hvad agter regeringen at gøre for at lukke svælget mellem løfterne om bedre forhold for de socialt dårligt stillede og virkeligheden, der har budt på nedskæringer i kommuner og amter?«

Af Villy Søvnald (SF), Anne Baastrup (SF) og Aage Frandsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 3/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 9/10 2002).

Begrundelse

Villy Søvnald (SF):

Det er i dag 1 år og 1 dag siden, at højresiden i Folketinget vandt folketingsvalget. Derfor er det også en god anledning til at spørge, hvordan det gik med løfterne, og de var jo mange, om den bedre velfærd set i forhold til den virkelighed, folk færdes i.

Regeringen får dumpekarakter, når det gælder både ældrepleje og sygehuse. Sådan kan man læse på forsiden af Berlingske Tidende i søndags, og videre kan man læse, at kun en tredjedel af de adspurgte mener, at regeringen har forbedret ældreplejen som lovet.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at Berlingske Tidende ikke er et af SF's hoforganer, så det er ikke derfor, de skriver, som de gør. Det gør de, fordi de har lavet en undersøgelse.

Kl. 10.15

Det er med andre ord ved at blive stadig tydeligere, at der er endog meget langt mellem de gyldne løfter, regeringen og dens støtteparti strøede om sig med, og så den virkelighed, folk oplever. Hovedparten af de forringelser, der er vedtaget i kommunernes og amternes budgetlægning, træder først i kraft efter nytår, og derefter vil det være endnu tydeligere. Men ikke nok med det, for det ser ud til, at det er linjen, der vil fortsætte også i de kommende år på grund af skattestoppet og på grund af udgiftsstoppet.

Regeringen har i starten afvist, at der var noget som helst om denne diskussion, men det er

oplagt blevet stadig sværere at afvise, for det er jo svært at afvise kendsgerninger. Sociale organisationer, der arbejder med det, frivillige foreninger, der arbejder med det, medarbejdere på socialområdet, der arbejder med det, lokale politikere, der arbejder med det, siger, at det ikke er muligt længere at fastholde et glansbillede af en virkelighed, der slet ikke ser sådan ud i virkeligheden.

Derfor er svælget mellem løfterne, regeringen har afgivet, og virkeligheden ikke længere muligt at afvise. Jeg tror også, at det er ved at dæmre for socialministeren, at glansbilledet, der blev tegnet i starten, ikke længere holder, men at regeringen på samtlige grundlæggende sociale områder repræsenterer tilbageskridt og mærkbare forringelser i forhold til folks dagligdag.

Det gælder ikke alene ældreområdet, hvor der jo blev lovet 0,5 mia. kr. i forbedringer. Hvad er der sket? Den undersøgelse, som FOA har fået lavet af et uafhængigt analyseinstitut, viser, at der vil være et svagt faldende antal medarbejdere på ældreområdet næste år. Børnene mistede ca. 0,5 mia. kr. ved budgetforhandlingerne. Det er ikke, fordi der er færre børn, for så ville det jo være fint nok at neddrole. Nej, man skar ned på åbningstidene, altså snævre åbningstider, fik en lavere normering og generelt en voldsom forøgelse af forældrebetalingen.

Kigger man på de allermost udsatte grupper, er virkeligheden smækfyldt med triste monotone historier om sindslidende, hjemløse, misbrugere og udsatte børn, der oplever forringelser i de tilbud, de har fået.

Regeringen har selv sagt, at den vil måles på det, den gør i forhold til de dårligst stillede. Det bliver den nu, og dommen fra befolkningen er dumpekarakter. Jeg ser med spænding frem til regeringens besvarelse.

Besvarelse

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne takke forespørgerne for, at vi i dag får lejlighed til at drøfte indsatsen for de dårligst stillede grupper i vores samfund, for så kan vi nemlig én gang for alle slå en tyk pæl igennem de myter, som specielt hr. Villy Søvnald har forsøgt at skabe i den seneste tid. Det er som et mantra for hr. Villy Søvnald nærmest at lave et skræmmebillede og tale om krakelerede glansbilleder osv.

Frem for at skulle konstruere den virkelighed, der ikke findes, har vi nu dokumentation for, hvordan virkeligheden i kommuner og amter rent faktisk ser ud, og det er opmuntrende læsning, for regeringens aftale med kommuner og amter er nemlig overholdt. På det amtslige område ser vi en realvækst på 400 mio. kr. svarende til mere end 5 pct. Og på det kommunale område ser vi en vækst på 500 mio. kr. Kort sagt: Det sociale område er blevet prioriteret, nøjagtig som det blev lovet.

Som forespørgeren ved, er en styrket indsats for de svage og udsatte grupper i vores samfund et meget højt prioriteret område for regeringen. Regeringens prioritering er klar og entydig, og der skal næsten ond vilje til at misforstå denne målsætning. Men en garanti fra regeringen om at prioritere området er jo ikke ensbetydende med, at vi skal bevare alt det, som er i dag. Det handler jo ikke kun om penge, men også om en effektiv indsats.

Kl. 10.20

Der er tilført yderligere midler, men regeringens ambitioner stopper selvfølgelig ikke her. Vi skal hele tiden arbejde for mere kvalitet for pengene. Fortidens løsninger passer ikke nødvendigvis bedst til fremtidens problemer. Tiden står jo ikke stille. Samfundet er i konstant bevægelse, og regeringen er ikke en garanti for status quo.

For regeringen er målsætningen, at de penge, der investeres i indsatsen for de udsatte grupper, skal virke optimalt og have større effekt for den enkelte. Dermed bliver det også vigtigt med klare prioriteringer og målsætninger på området. Der skal skabes en større bevidsthed om, hvilken indsats de udsatte grupper har brug for, og hvordan den virker, for det bliver først rigtig dyrt, hvis de svage grupper ikke har gavn af de sociale tilbud og initiativer.

Der kan i nogle tilfælde være gode grunde til at ændre på nogle områder. Der er f.eks. ikke nogen grund til at fastholde et værested i en kommune, hvis kommunen oplever, at der ikke er nogen, der bruger stedet. Der kan være behov for lokale tilpasninger på grund af ændret befolkningssammensætning eller ændrede behov.

Regeringen har skabt grundlag for prioriteringer og vækst i kommunernes og amtskommunernes indsats på det sociale område. Regeringen har i aftalerne med de kommunale parter sikret, at der er råde- og handlerum for kommuner og amtskommuner til at varetage deres ansvar for og prioriteringen af de udsatte grupper. Og regeringen har kraftigt over for kommuner-

ne og amtskommunerne markeret, at de socialt udsatte børn og voksne udgør et af de allerhøjest prioriterede områder.

Kommuner og amtskommuner lever som sagt op til aftalerne. Sammenligner man niveauet for de kommunale og amtskommunale budgetter for 2002 med budgetterne for 2003, viser det sig, at aftalerne er overholdt.

Det blev med amterne aftalt at prioritere det sociale område højt, og ud over den forudsatte vækst på sundhedsområdet skulle der være plads til en realvækst i amterne på de øvrige områder på 250 mio. kr. Derudover blev det aftalt, at effektiviseringsgevinster på andre områder skulle tilføres de prioriterede områder, herunder også socialområdet.

Jeg kan med tilfredshed konstatere, at amterne til fulde lever op til den målsætning. Analysen af deres budgetter viser, at de fuldt ud har udnyttet det råderum, aftalen giver til at prioritere det sociale område. Tallene viser en samlet realvækst på det sociale område på næsten 400 mio. kr. svarende til en realvækst på ca. 5-6 pct. Amdrårdsforeningens egen analyse af det sociale område i forbindelse med vedtagelsen af budgetterne viser samtidig, at der i 2003 udvides med flere pladser, end der nedlægges.

I aftalen med kommunerne blev der sikret plads til en samlet realvækst på 0,8 mia. kr. Analysen af kommunernes budgetter viser, at social- og sundhedsområdet tegner sig for en vækst i størrelsesordenen 500 mio. kr. i forhold til 2002.

De kommunale og amtskommunale budgetter for 2003 viser samlet, at der ikke er hold i forespørgernes udgangspunkt for denne forespørgselsdebat. Overordnet sker der ikke dramatiske nedskæringer og besparelser i indsatsen på det sociale område.

Ja, jeg kan godt forstå, at hr. Villy Søvnald er optaget af samtale til anden side, for det er jo ikke interessant, hvad der bliver sagt her; fakta er åbenbart ikke interessant.

Selv om budgetterne for kommuner og amtskommuner under et viser, at aftalerne overholdes på det sociale område, er jeg sikker på, at kritiske røster, både i Folketinget og lokalt, vil finde anledning til at slå ned på enkelte amter eller enkelte kommuner og påpege, at her er der sket nedskæringer, eller her er prioriteringen mellem de enkelte områder kritisabel osv.

Jeg kan ikke udelukke, at enkelte kommuner og amtskommuner er nødt til at rette op på måske flere års dårlig økonomi, dårlig ressourcetyring eller må omtænke dyre og dårlige løsninger.

ger. For disse kommuner og amtskommuner vil der derfor være behov for en række omprioriteringer og fornyet fokus på at få pengene til at virke på en ny og bedre måde. De gamle løsninger skal jo ses efter i sømmene.

Kl. 10.25

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at vi i Danmark har kommunalt selvstyre. Det er som bekendt lokalt, man politisk fastlægger budgetter og serviceniveau. Jeg kan ikke blande mig i den enkelte kommunes eller det enkelte amts budgetlægning.

Selv om rammerne for væksten i det samlede offentlige forbrug er begrænsede, skal der simpelt hen være plads til at prioritere indsatsen for de socialt udsatte grupper, og regeringen vil fortsat arbejde målrettet på at give kommuner og amtskommuner de rigtige redskaber til at styrke og udvikle vores velfærdssamfund, så den enkelte både får større frihed og større tryghed.

I forhold til de udsatte grupper har regeringen iværksat en lang række initiativer, og Folketinget behandler f.eks. lige nu regeringens lovforslag om en behandlingsgaranti for stofmisbrugere, som der er bred opbakning til.

Endelig håber jeg, at vi med denne forespørgselsdebat får afvist myten om massive nedskæringer i kommuner og amtskommuner på det sociale område én gang for alle. Det er ikke regeringens politik, og det svarer heller ikke til virkeligheden i kommuner og amter, som vi nu har fået vished om med vedtagelsen af de kommunale og amtskommunale budgetter.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at jeg selvfølgelig forventer, at amter og kommuner vil fortsætte med at prioritere det sociale område, og at jeg i øvrigt vil følge udviklingen på området tæt.

Forhandling

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal takke ministeren for besvarelsen, som jeg godt hørte, og gøre opmærksom på, at et af de, synes jeg, trick, der bliver lavet, som gør, at diskussionen ikke bliver helt reel, er, at man sammenligner budget 2002 med budget 2003. Alle ved jo, at budget 2002 er væsentlig lavere end regnskabet, det ved alle. Når man så sammenligner med det tal, der er et kunstigt tal, et budgettal, og ikke tager udgangspunkt i det re-

elle tal, nemlig regnskabstallet, kan man lave mange slags smarte talmanøvrer.

Men det skjuler ikke den virkelighed, at det, der sker rundtomkring, det, der sker i Storstrøms Amt, det, der sker i Ribe Amt, det, der sker i Vestsjællands Amt, det, der sker i Københavns Amt, er, at nogle af de mest tunge grupper, vi har af handicappede, bliver ramt af besparelser, bliver ramt af dårligere tilbud, bliver ramt af, at deres liv pludselig bliver slået i stykker.

Det må regeringspartierne repræsentanter her i salen da også være bekendt med. Alle er jo valgt rundtomkring i landet og ved derfor meget præcis, hvad der sker. Derfor er det underligt at have en skinddebat, der hedder, at det bilde, som alle aviser skriver om, som hver eneste lokalradio beretter om, ikke er et reelt billede. Jeg synes, det er meget uklogt af regeringen og dets støtteparti at fortsætte med at forsvare de ting, som enhver, der kan høre og se, ved foregår rundtomkring.

Ministeren siger så, at der kan være behov for omlægninger. Javel, der kan altid være behov for omlægninger. Da Orwell skrev sin bog, indførte han et nyt sprog, hvor man kaldte ting, der engang hed noget, noget ganske andet. Alt det, der sker nu, som folk mærker som forringelse af tilbuddene, kan man da godt vælge at kalde omlægninger. Det rykker ikke noget som helst ved, hvordan det opleves i den virkelige verden.

Ministeren siger også, at der er lokalt selvstyre. Javel, men der er vel ikke lokalt selvstyre til hvad som helst, eller er der? Jeg hørte ministeren holde en meget stærk tale på socialchefernes årsmøde under overskriften: Lov er lov, og lov skal holdes. Jeg tror, at ministeren er nødt til at beslutte sig til, hvilken af de to hære hun hovedsagelig vil tjene. Nemlig om hun vil sikre det, som regeringen også lovede, nemlig bedre forhold for de dårligst stillede, eller hovedsagelig vil synge en smuk sang om det kommunale selvstyre. Jeg tror nemlig, at de to ting nogle gange kommer til at konflikte.

Tilbage til tallene. Hvad er det, der kommer til at ske på de centrale sociale områder, som billedet tegner sig nu? Lad os tage børneområdet først. Børneområdet har mistet i omegnen af 0,5 mia. kr., ikke på grund af faldende børnetal, men på grund af svagere normering, altså færre voksne pr. barn, i en situation, hvor statsministeren taler om at bryde den sociale arv, og åbningstiden er indskrænket i en periode, hvor er-

hvervslivet taler om fleksibilitet, og det kommer man så i øvrigt til at betale mere for.

Kl. 10.30

På ældreområdet, hvor regeringen lovede forbedringer i størrelsesordenen 0,5 mia. kr., ligger der kun én undersøgelse af, hvad virkningen bliver. Den står FOA bag. Den er lavet af firmaet PLS RAMBØLL. De siger, at det samlet på ældreområdet betyder et svagt faldende forbrug på ældre.

Det er da meget langt fra løfterne, man stillede i udsigt, om forbedringer, så både på børneområdet og på ældreområdet går det modsat.

Og på det område, der hedder de allermost udsatte grupper, vil jeg godt bede regeringen om i det mindste at vise den respekt for de mennesker, det går ud over, at anerkende, at en forringelse er en forringelse, i stedet for at tale til dem, som om de hverken er i stand til at høre eller se.

Det fjerde punkt, som jeg kort skal berøre, er det, der drejer sig om forebyggelse. Jeg skal ikke gøre meget ud af det. Vi havde en debat den 2. maj om det forebyggende arbejde. Men det, regeringen jo har gjort på en række strækninger, er at skære ned på det, der kunne gøre, at sociale problemer ikke udvikle sig massivt, gennem at man greb ind i tide f.eks. i form af forebyggende arbejde i de boligsocialt hårdt belastede områder osv. osv. Derfor går det så galt.

Så siger ministeren og andre formentlig også under de korte bemærkninger, at jeg nyder at sige det her. Nej, jeg synes ikke, det er spor sjovt. Jeg synes bare, det er på tide, at det her Folketing og den her regering vedkender sig ansvaret for de ting, man gør. Skattestoppet har en bagside, og den bagside betaler nogle af de dårligst stillede grupper i det her samfund i øjeblikket. Det lader sig ikke benægte.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne spørge SF's ordfører: Denne her virkelighed, hr. Villy Søvndals virkelighed, hvad er det, den bygger på?

Den der fornemmelse for tal, som hr. Villy Søvndal har, kan den ikke konkretiseres lidt i forhold til det billede, hr. Søvndal tegner? Er det konkrete undersøgelser, eller er det avisartikler, eller er det SF's gruppemedlemmer, der har rejst rundt i landet og har iagttaget tingenes tilstand?

Jeg synes, Folketinget har krav på at få noget mere konkret at vide om, hvad det er for et grundlag, vi debatterer ud fra, specielt set i rela-

tion til hr. Søvndals foragt for de tal, der kan fremvises.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kan huske, hvordan oppositionen gjorde sig meget lystig over skatteministeren, da denne på et tidspunkt talte om et følelsesmæssigt skatte-tryk. Men det er jo sådan set nøjagtig samme argumentation, hr. Villy Søvndal står og bruger her.

Der er to principielle problemer i det, hr. Villy Søvndal står og fremfører. Dels blander han sig i det kommunale selvstyre, der giver jeg ministeren fuldstændig ret. Men det værste er, at hr. Villy Søvndal bruger usandhed på usandhed for at legitimere sit ærinde. Og det er simpelt hen usmageligt, ikke over for regeringen eller over for kommuner og amter, fred være med det, men over for de grupper, som hr. Villy Søvndal påstår at varetage interesserne for. For det er hos dem, han skaber frygt og usikkerhed med udkommenterede påstande.

Derfor må hr. Villy Søvndal nu under den her forespørgselsdebat komme op på Folketingets talerstol og dokumentere, at den vækst, som ministeren har redegjort for, ikke findes. Dokumentationen savner vi.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Da hr. Villy Søvndal ikke kunne komme med et eneste konkret tal, der modbeviste ministerens ord om, at der er vækst i udgifterne til den sociale indsats, at der er vækst i den indsats for de allersvageste i samfundet, så har jeg egentlig besluttet, at der ingen grund er til at gentage den debat, som hr. Villy Søvndal og jeg havde i tirs-dags, hvor hr. Villy Søvndal heller ikke kunne dokumentere noget som helst, der bare lignede en nedskæring på det sociale område.

Kl. 10.35

Så kom hr. Villy Søvndal med en meget grov beskyldning, så grov, at jeg ikke engang tror, at hr. Villy Søvndal selv var klar over, hvor grov den egentlig var. Han sagde nemlig, at ministeren ikke både kan overlade det til det lokale selvstyre og samtidig overholde loven. Dermed siger hr. Villy Søvndal, at der i dag er amter og kommuner, der i den indsats, de planlægger, bryder loven og er lovbyggere. Og det synes jeg er en meget, meget grov og uretfærdig beskyldning at have hængende i luften for landets amter og kommuner.

Så lad os høre: Hvad er det for et amt, hvad er det for en kommune, der bryder loven med det budget, der er lagt nu? Hvem er det, der ikke lever op til det? Og hvis ikke hr. Villy Søvnald kan dokumentere det, så giv i det mindste en undskyldning til de amter og kommuner, der nu er beskyldt.

Formanden:

Hr. Villy Søvnald. Herefter har jeg noteret mig hr. Hans Andersen, fru Else Winther Andersen og hr. Flemming Oppfeldt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der er et gammelt ord, der siger, at når man er trængt, skal man hæve stemmen. Jeg taler nu lige så stille, men jeg kan godt forstå, at de foregående ikke gjorde det.

Det må være stærk tobak at opleve for den nuværende regering efter at have forsøgt at tegne et billede af sig selv som nogle, der var optaget af velfærd, så at opleve, at det, der sker i virkeligheden, som jeg gerne skal dokumentere om lidt, er det stik modsatte. Jeg forstår godt, at regeringen er trængt. Jeg forstår godt, at det er ubehageligt at se, at virkeligheden og løfterne er så langt væk fra hinanden.

Fru Eva Kjer Hansen spurgte mig, hvilke undersøgelser det her byggede på. BUPL har lavet en sammentælling af, hvor meget børnene har mistet. Den ligger på BUPL's hjemmeside, og den mener jeg også er tilgængelig for Venstre. FOA har ladet udarbejde en undersøgelse af firmaet PLS RAMBØLL. Det er dem, der dokumenterer, at der er et svagt faldende personaleforbrug på ældreområdet fra i år til næste år.

På området, der hedder de mest udsatte grupper, kan man se den sammentælling, som Amtsrådsforeningen har lavet, der siger, at ud af de 14 amter er der 8, der sparer, der er 5, der løfter indsatsen, og der er 1, der laver den uændret – i amternes egen optælling.

Det her er derfor – det er også et svar til hr. Jens Rohde – dokumentationen på, hvorfor virkeligheden er rigtig, og hvorfor det var klogt af regeringen at erkende, at virkeligheden er rigtig, og lade være med at blive ved med at fastholde et billede, som ingen tror på, fordi man i virkelighedens verden kan se det stik modsatte.

Så vender jeg tilbage til hr. Kristian Jensen under mit næste svar.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvnald, om ikke hr. Villy Søvnald kan bekræfte, at der i 2003 i amterne bliver oprettet 6 pladser på kvindekrisecentre, 18 bo- og dagtilbud til voksne autister, 10 ekstra pladser på specialbørnehaver, 35 ekstra pladser til døgninstitutioner for børn og unge, 40 dagtilbud ekstra til handicappede, 11 botilbud ekstra til handicappede og sidst, men ikke mindst, 25 bostøttepladser til personer med særlige sociale problemer.

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvnald, om han ikke kan bekræfte disse tal, om ikke det er korrekt, at der er vækst på det sociale område, når man sammenligner 2003 med 2002.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg blev lidt forundret, da der blev sagt fra talerstolen her for kort tid siden, at »hr. Villy Søvnald havde hørt på socialchefernes årsmøde«, så derfor vil jeg da gerne have, om hr. Villy Søvnald vil bekræfte, at han ikke var på socialchefernes årsmøde. Og hvis det er tilfældet, så kunne det jo godt ligne lidt det dér at omgås sandheden let med hensyn til den måde at fremlægge påstandene om nedskæringer på det sociale område for de særligt udsatte på. Kører man det ikke også lige lidt ud i den ene side, når man ikke rigtig kan dokumentere det, det drejer sig om?

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg synes, at hr. Villy Søvnald har en uhyggelig svag dokumentation for sin debat i dag. F.eks. henviser hr. Villy Søvnald til FOA's undersøgelse. Som jeg læser undersøgelsen, så siger man i den, at knap halvdelen af kommunerne venter stigende udgifter på ældreområdet, en tredjedel af alle kommuner venter uændrede udgifter på ældreområdet. Hvordan kan man få det til et fald?

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvnald, og de næste tre, der har bedt om ordet, er hr. Henrik Vestergaard, hr. Jens Rohde og hr. Ulrik Kragh.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Først til fru Else Winther Andersen: Jeg sagde ikke, at jeg havde været på socialchefernes års-

møde. Så må fru Else Winther Andersen have hørt forkert. Jeg sagde, at socialministeren holdt en spændende tale, som i øvrigt er tilgængelig på nettet. Og det er det, jeg har været optaget af: at socialministeren holdt en spændende tale under overskriften »Lov er lov, og lov skal holdes«, og den er fuldstændig tilgængelig for enhver, der har lyst til at læse den, uanset om man har været på mødet eller ej. Og derfor synes jeg måske, at fru Else Winther Andersen skal lade være med den type af insinuationer. Er man virkelig så trængt i den her debat, at man er nødt til den type af kneb?

Så til hr. Flemming Oppfeldt, der spørger om, hvordan jeg læser FOA's undersøgelse. Jamen konklusionen er soleklar. Ja, konklusionen er soleklar. Prøv lige at finde det sted i konklusionen, hvor der står, at næste år vil der være et svagt fald i det samlede personaleforbrug på ældreområdet. Det er konklusionen i FOA's undersøgelse.

Så til hr. Kristian Jensen, som jeg ikke nåede i første omgang. Hr. Kristian Jensen syntes, at det var nogle grove beskyldninger, jeg havde rettet mod kommunerne, for ikke i alle tilfælde at overholde lovgivningen. Det er vel grunden til, at ministeren holder en tale, som hun gør, nemlig at der skal være øget interesse for, om man i alle tilfælde overholder lovgivningen.

Jeg sagde, og det vil jeg godt gentage: Jeg tror, at regeringen er nødt til at beslutte sig for, hvilken af to herrer man vil tjene. I nogle tilfælde vil man vel være nødt til, specielt med den hårde økonomiske kurs, den nuværende regering kører over for kommunerne, at holde ekstremt skarpt øje med, hvad der sker i den enkelte kommune, fordi kommunerne – det er jo det, de siger, når man er rundt til møder – siger, at den nuværende regering er årsag til, at man behandler borgerne så hårdhændet, som man gør i en række, i øvrigt også rent Venstreledede, kommuner rundt om i landet.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

I sine indledende bemærkninger lavede hr. Villy Søvndal en sammenkobling med skattestoppet, som angiveligt skulle være skyld i velfærdsforringelser for ældre.

Hvordan er det nu lige, det her skattestop virker for de grønne afgifter? Jo, det virker jo på den måde, at ingen afgift på vand, på varme eller el kan hæves og dermed jo langsomt falder på grund af den inflationsudhuling, der er. Det

vil sige, at det nu er min morfar på 83 år, som gerne vil have varme i lejligheden, som gerne vil have lys, når hun sidder og læser debatindlæg i aviserne, som gerne vil kunne tage sig et bad, der bestemmer, når hun drejer på varme- og vandhanerne, hvor stor en pris hun skal betale for det, i stedet for, at hr. Villy Søvndal og hans tidligere kampfæller kan dreje på skatte- og afgiftshanterne, som de har gjort de seneste 10 år.

Er det ikke velfærd, at det er personen selv, der bestemmer, hvilken pris og hvor meget der skal være tilbage til velfærd, som en ældre har tilbage, i stedet for at det er hr. Villy Søvndal, der bestemmer det herindefra?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg tror, det er hr. Villy Søvndal, der har en dårlig sag, og at det derfor er hr. Villy Søvndal, der bruger nogle tilsnigelser for at lyde overbevisende.

Det var en tilsnigelse med hensyn til tilstedeværelsen på socialchefernes årsmøde. Det skulle lyde lidt, som om hr. Villy Søvndal havde været til stede.

Man bruger FOA-undersøgelsen decideret forkert, det vil hr. Flemming Oppfeldt kunne komme op og dokumentere om et øjeblik. Den konklusion, hr. Villy Søvndal drager ud af den FOA-undersøgelse, er ganske enkelt forkert. Og den er ikke til at misforstå, så det kan kun være, fordi hr. Villy Søvndal vil misforstå den for at gå sit eget ærinde og for at skyde regeringen falske motiver i skoene.

Kl. 10.45

Det, der er hr. Villy Søvndals problem, er, at han ikke har nogen som helst dokumentation for og ikke på nogen måde har formået endnu at tilbagevise de tal, som socialministeren har redegjort for, nemlig om den vækst, der er under et på det her område.

Hvornår kommer den dokumentation?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nej, dokumentation er det ikke blevet meget til. Det er helt klart. Hvad der vel at mærke derimod er dokumenteret fra hr. Villy Søvndal er, at væksten er steget i kommunerne. Der er gjort en kæmpe indsats gennem en årrække for at få bedre børnepasning. Tingene begynder at virke nu.

Og når det er sådan, at hr. Villy Søvndal med sine mere eller mindre korrekte udsagn skaber

en stemning af, at der er ting, der bliver trukket fra folk, hvilket de reelt jo ikke gør, hvad er det så for en utryghed, hr. Villy Søvndal skaber i befolkningen? Unødvendig utryghed hos de ældre, unødvendig utryghed hos de svage. Det er ikke regeringens politik, at det skal gå ud over dem. Det dokumenterer vi ved at sætte pris på og sætte midler af.

Hvor er det, hr. Villy Søvndal vil hen med denne her utryghed, han skaber?

Formanden:

Hr. Villy Søvndal. Derefter har jeg noteret hr. Flemming Oppfeldt, fru Eva Kjer Hansen og hr. Hans Andersen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg må sige, at jeg takker for tilliden, men jeg er bange for, at Venstrefolkene overvurderer min samlede kapacitet. Jeg bilder mig meget ind, men at forestille sig, at jeg skulle være årsag til, at kun en tredjedel af danskerne synes, at regeringen lever op til sine løfter – det tror jeg er at tilskrive mig for stor værdi.

Jeg tror også, det er at give mig alt for stor ære at forestille sig, at det er mig, der er hovedmanden bag alle historierne i stort set hver eneste lokalavis i Danmark om nedskæringer på ældreområdet, om nedskæringer på børneområdet, om nedskæringer hos de mest udsatte grupper. Det er alt for stor en ære. Så mange spindoktorer er det jo regeringen, der har, ikke os. Det er vi slet ikke i stand til at gøre fra oppositionens side.

Så skal jeg svare hr. Henrik Vestergaard, der spørger, om jeg ikke tror, at nogle synes, at skattestoppet er en god idé. Jo, det tror jeg bestemt. Jeg tror, at de, der får den store skatteletelse rundt om i Gentofte med de dyre huse, ved Rungsted Kyst osv., synes, det er glimrende, at den her regering sørger for dem, der stemte på dem.

Jeg tror til gengæld, at de mennesker, der har det rigtig skidt, nogle af dem, der har det aller værst, nogle af dem, som nogle af aviserne skriver om i øjeblikket – i kød og blod – nogle af de handicappede, multihandicappede, der får nedskåret deres tilbud på grund af skattestoppet, men først og fremmest på grund af udgiftsstoppet, ikke gør det.

Når regeringen sænker den generelle vækst, der har været på 2 pct. om året i den offentlige sektor, til 0,7 pct., altså til en tredjedel af den

vækst, vi har haft indtil nu, så er der nogle, der skal lægge ryg til. Det store bedrag i den her diskussion var, at regeringen inden valget hævdede, at det var der ikke. Det er jo det, der bliver tydeligt nu.

Og som svar på hr. Henrik Vestergaards spørgsmål: Nej, jeg tror bestemt ikke, at de mennesker eller deres pårørende synes, at det er rimeligt, at de mest udsatte grupper skal rammes, for at de mest velhavende kan få en skatteletelse.

Og til hr. Jens Rohde bare ganske kort: Jeg har dokumenteret det, at regeringen laver et kneb, som ikke holder, nemlig at sammenligne budget med budget, hvor det niveau, amterne og kommunerne jo kører på, ikke er budgetniveauet, det ved hr. Jens Rohde, som selv er byrådsmedlem, jo også udmærket. De kører på et regnskabsniveau, der er væsentlig højere end budgetniveauet, og derfor kommer nedskæringerne fra 2002 til 2003, og derfor er folks fornemmelse rigtig.

Det her er en nedskærings-social regering, vi har fået. Det er tydeligt.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Hr. Villy Søvndal nævnte i sit første indlæg, at nationalforbruget på ældreområdet ifølge FOA's undersøgelse var svagt faldende. Så går jeg herop på talerstolen og henviser til undersøgelsen, hvor der står, at udgifterne faktisk under ét er stigende. Så siger hr. Villy Søvndal derefter, at jeg har læst undersøgelsen forkert og ikke har læst konklusionen om personaleforbruget.

Det vil jeg læse op nu fra FOA's undersøgelse:

»Hvad angår udsigterne for personaleforbruget på ældreområdet, så er der 31 pct. af kommunerne, der har svaret, at de venter et stigende personaleforbrug, 50 pct. forventer uændret personaleforbrug og 20 pct. venter et fald i antallet af ansatte på ældreområdet«.

Det får hr. Villy Søvndal til et svagt faldende personaleforbrug. Hvis der er tale om noget, så er der tale om et stigende personaleforbrug samlet på ældreområdet.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal spørge med hensyn til hr. Villy Søvndals udtryk, at vi bruger et kneb med at sammenligne budgettal med budgettal: Hvad skal vi ellers

sammenligne? Det er jo de tal, vi har. Og de nyeste tal, vi har på nuværende tidspunkt i forhold til 2002, er budgettallene. Jeg kan forsikre hr. Villy Søvndal om, at vi naturligvis vil følge det op og se på regnskabstallene, når de foreligger, og sammenligne dem med de nye regnskabstal, vi så på et senere tidspunkt kan få i forhold til 2003, for det er de sammenligningsmuligheder, man overhovedet har.

Men jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal, om det er hr. Søvndals opfattelse, at man fra lokalpolitisk hold bevidst fordrejer tallene og opgiver nogle andre budgettal end dem, man rent faktisk forventer, for jeg kan jo ikke tolke hr. Søvndals udtalelser på anden måde, end at han mistror de oplysninger, der er kommet fra kommuner og amter, når han ikke vil anerkende de tal, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

I min første bemærkning til hr. Villy Søvndal spurgte jeg, om hr. Villy Søvndal ikke kunne bekræfte, at der i amterne bliver oprettet en lang række nye tilbud. Det vil jeg gerne give mulighed for, at hr. Villy Søvndal kan bekræfte, altså at der eksempelvis bliver oprettet seks nye pladser på kvindekrisecentre, eksempelvis 18 nye pladser til voksne autister. Jeg vil gerne have et svar på, om ikke det er korrekt, at amterne udvider.

Formanden:

Hr. Villy Søvndal. Og så har jeg fru Charlotte Dyremose og hr. Jens Rohde på min liste.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal beklage. Jeg nåede ikke hr. Hans Andersen i første omgang. Jeg står med samme bilag. Det synes jeg igen er underligt. Hvorfor nu det? Hvorfor er man nødt til at springe over halvdelen af siden? Hr. Hans Andersen står formentlig med den samme side 3, som jeg gør, der starter med at sige i undersøgelsen fra amterne, at der nedlægges seks pladser på børne- og ungdomsområdet, fire pladser på kvindekrisecentre, 21 pladser på revalideringsområdet, seks pladser på misbrugsområdet. Og så kommer der bagefter om de steder, hvor der udvides. Hvorfor er man nødt til at argumentere, undskyld mig, så primitivt, at man udelader halvdelen af billedet? Det er da dumt.

Hvorfor så ikke i øvrigt nævne det, der står nedenunder, at de nye pladser, der oprettes, er betalt med det, der hedder færre omkostninger, færre udgifter pr. plads? Hvad betyder det? Det er det, f.eks. de autistiske voksne i Københavns Amt mærker, nemlig at der bliver nednormeret. Hvorfor ikke nævne det? Det er jo det reelle billede, at der oprettes nogle, der lukkes nogle, men generelt betales det med dårligere normering på pladserne. Jeg vil bare bede hr. Hans Andersen bekræfte, at det er konklusionen i den rapport, hr. Hans Andersen omtaler.

Så til fru Eva Kjer Hansen, der synes jeg, også bliver lidt mere primitiv, end nødvendigt ved at spørge, om jeg betvivler de tal, der er sendt ind. Nej, det har jeg aldrig gjort. Jeg siger bare, at man ikke kan sammenligne budget med budget, fordi det, der er virkeligheden i år, er, at regnskabet, forbruget er højere end det budgetterede. Det har mange grunde, formentlig også at det var et valgår, hvor man skruede lidt op. Men under alle omstændigheder er det derfor, regeringens påstand ikke holder.

Fra 2002 til 2003 er der tale om et fald, som befolkningen mærker i form af dårligere normering på pladserne, som vi har talt om, i form af meget store beskæringer på daginstitutionsområdet, som jeg tror, at ikke engang fru Eva Kjer Hansen vil benægte. Det ville være dumt. Det er jo derfor, der har været demonstrationer i en række byer. Det er, fordi de ansatte og forældrene har været sure over, at tilbuddene blev forringet så meget.

Så lad være med de der småkneb. De nytter alligevel ikke. I løbet af ganske kort tid er regeringen og dens støtteparti nødt til at krybe til korset og erkende, at løfterne ikke holdt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu kom den så igen fra hr. Villy Søvndal, at der er tale om et fald. Er det det fald, som Preben Brandt, formand for Rådet for Socialt Udsatte, omtaler under overskriften »Sociale udgifter stiger fortsat«?

Kl. 10.55

Preben Brandt udtalte sig forleden dag til Berlingske Tidende om den vækst, der er både i kommuner og amter, og her siger Preben Brandt, som altså er talerørret for de socialt udsatte grupper i vores land, at vi også skal turde sige det, når det rent faktisk går bedre. Og det gør det. Det udtaler altså Preben Brandt.

Derfor vil jeg så godt spørge hr. Villy Søvn-
dal: Mener hr. Villy Søvn-
dal, at Preben Brandt
lyver, når han siger det her, eller mener hr. Villy
Søvn-
dal, at Preben Brandt ikke har den samme
fornemmelse, som altså hr. Villy Søvn-
dal har,
nemlig at de mennesker, der bliver berørt af det
her, har en fornemmelse af, at det går dårligere?
Det er åbenbart ikke hr. Preben Brandts opfattel-
se. Hvordan forklarer hr. Villy Søvn-
dal det?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Villy Søvn-
dal står heroppe og gætter sig til,
at når man sammenholder de endelige regn-
skabstal med budgettallene, så vil der være tale
om et fald, og at man derfor ikke kan sammen-
ligne budget og regnskabstal.

Sådan går det jo aldrig. Sådan er det aldrig
gået indtil nu i hvert fald, og det vil det heller
ikke gøre denne her gang, tror jeg.

Fra budgettal til regnskabstal er der normalt
altid en stigning, så hvis der er noget, der kan
komme på tale, hvis de tal, som hr. Villy Søvn-
dal nu har bekræftet, at han ikke betvivler, er sendt
ind, og at der her er tale om en stigning, at der
altså her er tale om en samlet vækst i budgettal-
lene, når man så ser de endelige regnskabstal,
tror hr. Villy Søvn-
dal virkelig, at der så dér vil
være tale om et fald?

Hvis det skulle være tilfældet, ville det være
første gang i historien. Det er nemlig rigtigt, at
jeg er byrådsmedlem, så jeg ved også godt,
hvordan de der ting hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er korrekt, at skattestoppet også kommer
folk i Gentofte, i Risskov, i Hasseris til gode. Den
her regering er altså i stand til at skabe mere vel-
færd for alle. Men det plejer dog at være god lat-
tin herinde, at f.eks. forbrugsafgifter, som de så-
kaldte grønne afgifter er, vender den tunge ende
nedad, altså at de rammer folk med mindre mid-
ler relativt hårdere end folk, der er mere velstil-
lede.

Er det så ikke også korrekt, at en fastlåsning
via skattestoppet af de grønne afgifter relativt
set er til fordel for de ældre, som jo ikke altid har
de store midler, i forhold til folk, der er er-
hvervsaktive og har de store midler?

Og spørgsmål nr. to: Skal jeg forstå det sådan,
at hr. Villy Søvn-
dal gerne vil have de sociale ud-
gifter pumpet op, ved at vi skal til at hæve de
grønne afgifter igen?

(Kort bemærkning).

**Villy Søvn-
dal (SF):**

Jeg skal svare hr. Vestergaard først. Jeg er af den
opfattelse, at et samfund kan måles på, hvordan
det behandler de mennesker, der har det virke-
lig skidt. Det synes jeg sådan er lakmusprøven
på, om man har et ordentligt samfund eller ej.

Jeg tror altså ikke, det nytter. Jeg tror, at den
her regering på det punkt er fuldstændig galt af-
marcheret i forhold til befolkningen. Befolkning-
en kan da godt se, hvad der sker. Man kan jo
læse om det hver dag, hvis man i øvrigt oriente-
rer sig i medierne.

Jeg tror, de fleste danskere er sådan indrettet,
at de synes, det er eller andet sted næsten er
dybt uforskammet, at mennesker, der ikke kan
forsvare sig, skal opleve så forringede levevil-
kår, som vi ser lige præcis i det her efterår. For
dem, der sidder ude i et bofællesskab af handi-
cappede, er det jo ikke så meget en diskussion
om grønne afgifter, den der teoretisk/økonomi-
ske diskussion, som hr. Vestergaard rejser. Det er
et meget mere fundamentalt problem, nemlig at
deres tilbud forringes. Og de kan ikke forstå,
hvorfor de skal lægge ryg til i et samfund, der er
rigere end nogen sinde, at vi er blevet så fattige,
at vi ikke har råd til at tage os af dem. Det tror
jeg ikke man kan klare ved sådan et større nation-
aløkonomisk foredrag, som hr. Vestergaard var
i gang med.

Så fik jeg aldrig svaret hr. Oppfeldt – det
skyldtes mangel på tid – angående undersøgelsen.
Jeg vil godt læse – jeg citerer direkte fra un-
dersøgelsens hovedkonklusion:

»Det samlede personaleforbrug i kommuner
og amter« – nu taler vi ældre:

»40 pct. af kommunerne venter et fald i perso-
naleforbruget næste år. En tredjedel regner med
et uændret antal ansatte, og kun en fjerdel ven-
ter et stigende personaleforbrug.«

Eller i absolutte tal: 73 af de 177 medvirkende
kommuner vil spare. De får altså fald. 61 kom-
muner venter ikke nogen ændring, 43 en stig-
ning.

Kl. 11.00

Det er da et samlet svagt fald, vil jeg sige til
hr. Flemming Oppfeldt. Kan Venstres gruppe
ikke afholde et kursus i, hvordan man læser in-
denad? Jeg vil gerne medvirke til at undervise,
hvis det kan hjælpe til lidt større forståelse.

Det sidste svar er til fru Charlotte Dyremose,
der spørger om Preben Brandts vurdering, og
om jeg tror, at han lyver: Lad nu være med at
gøre det så primitivt. Vi har to forskellige opfat-

telser. Hr. Preben Brandt lægger hovedparten af sit arbejde i København. Det er jo en kendt sag, at København er blandt dem, der har udvidet budgettet i den her budgetomgang, ligesom det formentlig er en kendt sag, at det er en SF'er, der er socialborgmester. Det er formentlig to hovedforklaringer på, at det går godt i København.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Umiddelbart er det svært at forstå, hvorfor hr. Villy Søvndal står her på talerstolen og andre steder og fortæller, at de udsatte grupper i det danske samfund får det dårligere, når han nu ved, at det ikke er sandt. Når han ved, at det notorisk ikke er korrekt, hvorfor skræmmer han så disse grupper?

Men tænker man lidt efter, kunne det jo være, fordi hr. Villy Søvndal selv står med en dårlig sag og forsøger at skjule, at SF som parlamentarisk grundlag ikke gjorde noget for at hjælpe disse udsatte grupper i det danske samfund.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Villy Søvndal: Hvordan synes hr. Villy Søvndal selv, at det gik i den periode, hvor hr. Villy Søvndals parti var parlamentarisk grundlag for den tidligere regering? Hvordan gik det med antallet af narkomaner i den periode? Hvordan gik det med antallet af hjemløse i den periode? Hvordan gik det med de andre udsatte grupper?

Her er det altså ikke nok bare at komme og sige, at det gik godt. Næh, kom med tallene, for hr. Villy Søvndal må jo sidde med dem dernede, så kom og dokumenter det heroppe fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal, om han kan bekræfte, at der på den side, vi begge har læst, står om en nettoudvidelse på 108 ekstra pladser på det amtslige område og heraf specielt 8 ekstra pladser til de voksne autister, som også blev berørt i hr. Villy Søvndals indlæg.

Kan hr. Villy Søvndal bekræfte, at ud oversatpuljen er der i budgettet for 2003 yderligere midler i den finanslovaftale, som regeringen og Dansk Folkeparti har indgået, til de udsatte grupper?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg bliver nødt til igen at spørge til hr. Villy Søvndals syn på amters og kommuners politike-

re og deres hæderlighed. Det er nemlig for mig ret svært at forstå, at den virkelighed, som hr. Villy Søvndal beskriver, er så fundamentalt anderledes end de oplysninger, vi nu får fra kommuner og amter. Derfor stillede jeg før et spørgsmål.

Det spørgsmål vil jeg gentage, for jeg vil gerne have svar på det: Er det hr. Villy Søvndals opfattelse, at man bevidst har fordrejet tallene i forbindelse med budgetlægningen, og at man med vilje tegner et andet billede end det reelle? Har hr. Villy Søvndal den opfattelse, at lokalpolitikkerne er sådan nærmest ligeglade med, hvordan det reelt ser ud og bare prøver at tegne et skønmaleri? Sagen er jo, at vi følger de her budgettal op med regnskabstallene, når de foreligger, og så kan vi nøje se, hvordan det også rent faktisk gik.

Men jeg synes, det er vigtigt, at kende hr. Villy Søvndals vurdering af indsatsen i kommuner og amter.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Først til hr. Eyvind Vesselbo, der spørger, hvordan det gik med de udsatte grupper under den tidligere regering. Det var lidt forskelligt, må jeg sige, for den tidligere regering lavede jo forlig to veje.

Kl. 11.05

Nogle gange lavede regeringen forlig med venstrefløjen, og så gik det godt for de mest udsatte grupper. Andre gange lavede den forlig med højrefløjen, og så afskaffede man formueskatten, man husker det måske nede på rækkerne. Så lavede den også efterlønsindgrebet sammen med Venstre og De Konservative. Det var i øvrigt også dengang, den daværende regering forringede boligstøtten sammen med Venstre og De Konservative. Det var også dengang, man sammen med den daværende regering forringede førtidspensionen. Så der er eksempler begge veje rundt.

Når hr. Eyvind Vesselbo direkte spørger, hvordan det så gik med de mest udsatte grupper, vil jeg bede hr. Vesselbo haste op i Venstres eget arkiv. I april måned sidste år udgav Venstre et småskrift, der hed »De udsatte grupper« – det er sådan et praleskrift op til valget – hvor man redegør for, at indsatsen er udvidet med 0,5 mia. kr. hvert eneste år i den periode.

Det betyder, at vi oprettede langt flere behandlingspladser for stofmisbrugere. Det betyder, at vi lavede støtte/kontaktordninger for

sindslidende, og vi lavede botilbud til ensomme sindslidende og sådan nogle ting. Det gjorde vi i øvrigt i fællesskab. Det var jo dengang, hvor Folketinget arbejdede sammen i lidt større enheder, end vi gør i dag, hvor man ikke lagde op til så kraftig blokpolitik, og derfor lavede vi det sammen med Venstre. Vi havde aldrig det samme behov for at gå ud og tage æren for det, vi havde lavet sammen, som om det kun var vores fortjeneste.

Det er det, hr. Eyvind Vesselbo vil være i stand til at finde i den pjece, jeg omtalte. Jeg skal gerne maile den til hr. Eyvind Vesselbo, hvis det er nødvendigt, for jeg har den på min pc. Det er en meget god pjece, der meget præcist beskriver stigningen i den her indsats.

Til hr. Hans Andersen blot en bekræftelse af, at side 3 i det fælles bilag, vi står med, indeholder 3 hovedpunkter: Hvad der er nedlagt, hvad der er oprettet, og hvor meget der er nednormeret.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Vi havde i tirsdags en flere timers lang debat om nogenlunde det samme emne, som vi har i dag, og som vi nu har haft i ca. 1 time, hvor hr. Villy Søvndal har været i krydsild for at svare på, om hr. Villy Søvndal kan dokumentere sin påstand om, at der er massive nedskæringer.

Vi har ikke hørt et eneste tal, der er i modstrid med det, som ministeren sagde, med det, der blev fremlagt i tirsdags, og med det, som alle landets amter og kommuner har indberettet, nemlig at der er vækst i indsatsen over for de socialt udsatte grupper i kommunerne, at der er vækst i indsatsen over for de socialt udsatte grupper i amterne.

Jeg har ikke hørt hr. Villy Søvndal forsøge at afvise, at der er flere pladser. Jeg har ikke hørt hr. Villy Søvndal forsøge at afvise, at Amtsrådsforeningen siger, at der er en stigende indsats. Jeg har ikke hørt hr. Villy Søvndal forsøge at afvise, at formanden for Rådet for Socialt Udsatte, hr. Preben Brandt, erkender, at det går godt.

Jeg har kun hørt hr. Villy Søvndal sige, at hr. Villy Søvndals fornemmelse er, at det i og for sig er skidt. Det synes jeg er en meget, meget ringe argumentation og en meget, meget ringe indsats fra SF's side.

Jeg har sådan set ikke noget spørgsmål, min konstatering er bare, at hr. Villy Søvndal med al den tid, han har fået til at svare, ikke har kunnet dokumentere sin påstand en eneste gang.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Nu har jeg fulgt debatten, og jeg kan kun sige, at det virker på mig, som om hr. Villy Søvndal har brug for, at det går dårligt. Et dårligt budskab er et godt budskab for SF, og derfor er det så vigtigt, at hr. Villy Søvndal får det til at se ud, som om der er et dårligt budskab, men det er jo ikke det, der er sandheden.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er FOA's undersøgelse, som jeg godt vil vende tilbage til. Det siges i undersøgelsen som konklusion om udgifterne på ældreområdet, at de er svagt stigende fra 2002 til 2003. Det siges, når man ser ud over alle landets kommuner og tæller dem hver for sig, at der er flere, der forbedrer indsatsen, end der er kommuner, der forværrer indsatsen.

Så kan man også vurdere det på en anden måde, nemlig ud fra hvad brugerne får ud af det, og det har FOA i sin meget kritiske undersøgelse også gjort noget ud af. Og her citerer jeg fra undersøgelsen, hvor der, når det gælder de ældre, står:

»Antal modtagere af hjemmehjælp pr. ældre på 67 år og derover ventes at stige i knapt halvdelen af kommunerne og være uændret i knapt halvdelen af kommunerne«.

Det vil sige uændret eller stigende, og det er altså FOA's konklusion.

Kl. 11.10

Så kan man sige: Der bliver jo bare flere ældre, hvordan går det så pr. modtager? Der siger man i undersøgelsen:

»Antal tildelte hjemmehjælpstimer pr. uge pr. modtager ventes at falde i 15 pct. af kommunerne, at være uændret i næsten 70 pct. af kommunerne og at stige i de resterende 15 pct. af kommuner.«

Det vil sige, at det niveau, man modtager, vil være uændret, men samlet bliver der givet hjemmehjælp til flere ældre.

Formanden:

Jeg har hr. Eyvind Vesselbo tilbage på listen, han får ordet nu, så svarer hr. Villy Søvndal, og så regner jeg sådan set med, at vi kan gå videre i ordførerrækken. Det skal nærmest forstås som en henstilling.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg havde egentlig regnet med, at hr. Villy Søvn-
dal havde forberedt sig grundigt til denne her
forespørgselsdebat, og da jeg stillede det spørgs-
mål om antallet af hjemløse og antallet af narko-
maner, havde jeg egentlig regnet med at få et
kontant svar, men jeg fik bare udenomssnak og
noget om satspuljer, hvor vi alle sammen godt
ved, at det ikke er SF, der er hovedentreprenøren
bag satspuljerne. Det er et samarbejde her i Fol-
ketinget, hvilket hr. Villy Søvn-
dal nævnte, og det er jo netop de satspuljer, som kø-
rer videre nu, som bliver forstærket, og hvor der
kommer flere og flere penge.

Det, jeg egentlig spurgte om, og som der ikke
kom noget svar på, var: Kom der flere eller færre
narkomaner i den periode, hvor hr. Villy Søvn-
dal og hans parti sad som parlamentarisk
grundlag? Kom der flere eller færre hjemløse i
den periode? Blev der gjort en større indsats for
de udsatte grupper i den periode?

Sagen er jo, at svaret kender vi alle sammen:
at antallet i de udsatte grupper steg, og at der
ikke blev gjort mere. Det tror jeg ikke at hr. Villy
Søvn-
dal kommer herop og siger, for så ville han
jo netop dokumentere, at han står med en dårlig
sag.

Formanden:

Hr. Villy Søvn-
dal, som får lidt ekstra tid.

(Kort bemærkning).

**Villy Søvn-
dal (SF):**

Først til hr. Eyvind Vesselbo, som spørger: Blev
der gjort en større indsats for de udsatte grup-
per? Jeg er ked af det, men det var faktisk det,
jeg svarede hr. Vesselbo på før – jeg er så ikke
sikker på, at han hørte det – og jeg dokumente-
rede det oven i købet med noget så tendentiøst
som Venstres eget småskrift, som har jeg lovet at
maile til hr. Vesselbo, så snart jeg kommer ned
på mit kontor.

Venstre lavede sådan et pralesmåskrift – det
kan man jo godt have brug for, det er til at forstå
– og dér dokumenterer Venstre meget præcist, at
under den tidligere regering, som jeg ikke skal
forvare i ét og alt, og jeg vil slet ikke forsvare de
gange, den lavede forlig til højre, løftede vi den
sociale indsats med 0,5 mia. kr. om året, yes, og
det er i direkte modsætning til, hvad der foregår
p.t.

Det er også derfor, billedet bliver så tydeligt
af, hvad der sker. Det er derfor, det står så tyde-

ligt for enhver, der er optaget af virkeligheden,
at det her efterår er efteråret for de største socia-
le nedskæringer i mands minde. Sådan er det
bare.

Så spørger fru Helga Moos: Er det ikke, fordi
jeg har brug for at tegne det der billede? Nej, jeg
ville meget hellere tegne et gladere billede. Jeg
er bare ikke interesseret i at tegne forkerte bille-
der. Jeg tror i øvrigt, nogle fuldstændig overvur-
derer, hvad politikere er i stand til at tegne af bil-
leder.

De her billeder bliver ikke tegnet af politike-
re. De bliver tegnet af virkeligheden selv. De bli-
ver tegnet af pårørende, der holder af dem, det
går ud over, og derfor synes, det er for tarveligt.
De bliver tegnet af folk, der arbejder med det og
derfor tydeligt kan se, hvordan der bliver ned-
normeret rundtomkring. Så det er ikke politiske
påfund det her, det er virkeligheden selv, vi dis-
kuterer.

Det er også et svar til hr. Kristian Jensen, der
ikke synes, at han havde hørt nogen form for do-
kumentation. Jeg synes, at det er helt underligt,
hvis man efter den her time ikke i regeringspar-
tierne har forstået, at der på børneområdet er
tale om massive forringelser, de største forrin-
gelser i hvert fald i 20 år, når det gælder norme-
ring og åbningstid, mens der er en stigende for-
ældrebetaling. Samtidig med at regeringen har
den frækhed at tale om, at vi skal bekæmpe den
sociale arv, nedsætter man de steder, hvor børn
er sammen med voksne, voksenkontakten. Det
hænger da ikke sammen.

På ældreområdet, og det er til hr. Oppfeldt, er
det, jeg har været optaget af, det samlede perso-
naleforbrug på ældreområdet. Hvor mange
mennesker i kød og blod er der til at hjælpe de
gamle, der har brug for hjælp? Det falder, og det
er undersøgelsens entydige konklusion.

Så spurgte hr. Kristian Jensen også, hvorfor
jeg ikke forholdt mig til hr. Preben Brandt. Men
det gjorde jeg også. Jeg sagde, at der er to grun-
de til, at det går bedre i København. Det ene er,
at København har en gunstig økonomi og i mod-
sætning til en række andre kommuner har udvi-
det sit budget med 400 mio. kr. på forskellige
områder, fordi hovedstaden er inde i en gunstig
økonomisk udvikling. Og den anden grund til,
at det går godt i hovedstaden, er, at vi har fået en
SF-socialborgmester, som er en meget dygtig
borgmester, der er meget optaget af de her grup-
peringer.

Derfor synes jeg, at læren af den her time er, at folk har ret i deres opfattelse. Den her regering er en social katastrofe på alle hovedområderne, og der er desværre ikke udsigt til, at det bliver bedre.

Formanden:

Fru Charlotte Dyremose har bedt om ordet. Derefter får hr. Søvnald ordet, og så går jeg videre i ordførerrækken, uanset hvem der måtte melde sig.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Villy Søvnald: Har der ikke været en fortsat realvækst?

Nu må den her talmanipulation simpelt hen høre op. Der er under denne regering en fortsat realvækst på det sociale område, det er dokumenteret gang på gang. Vi har fortsat satspuljen, som hr. Villy Søvnald sådan roser sig af gav en tilvækst i økonomien under den tidligere regering. Det gør den fortsat, hr. Villy Søvnald. Derudover har regeringen sammen med Dansk Folkeparti sørget for en yderligere tilvækst på det sociale område.

Men jeg kan da godt forstå, at det må være ærgerligt for hr. Villy Søvnald og SF, at det krævede en borgerlig regering at få en sådan tilvækst på det sociale område. Men hr. Villy Søvnald, vil du ikke nok ...

Formanden:

Vil hr. Villy Søvnald ikke nok.

Charlotte Dyremose (KF):

Vil hr. Villy Søvnald ikke nok nu her langt om længe gå op og bekræfte, at det er rigtigt, at vi har en fortsat realvækst, at vi fortsat har vækst i satspuljen, og at der derudover med finansloven er en øget tilvækst på det sociale område?

Formanden:

Hr. Villy Søvnald og derefter fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er faktisk på kronisk jagt efter mulighed for at rose den til enhver tid siddende regering. Jeg må sige, at der er perioder, hvor det er sværere end ellers. Jeg husker, at jeg var ude at rose udenrigsministeren for nylig. Det synes jeg man

skal gøre, hvis der sker noget gunstigt, uanset politisk farve.

Jeg har ledt og ledt og ledt efter muligheder for at finde noget at rose den nuværende regering for på socialområdet. Jeg har virkelig ledt, jeg har virkelig prøvet. Når fru Charlotte Dyremose trygler mig, om der ikke er noget, må jeg sige, at da der er småting, der isoleret set betegner fremskridt, og dem stemmer vi i øvrigt for i Folketinget. Men det forrykker jo ikke ved det samlede billede af den her regering, og at det er den største sociale nedskærings-regering, vi har haft, siden Schlüterregeringen kom til i 1982.

Det kan man vælge stadig væk at benægte hårdhændet. Hvis jeg var pressechef for regeringen, ville jeg sige, at vi nok har en sag, der er så dårlig, at vi hellere må bryde sammen og tilstå.

Eva Kjer Hansen (V):

Der er grund til at takke hr. Villy Søvnald for hans hjælpsomhed. For ved at rejse forespørgselsdebatten her i dag giver SF os en god lejlighed til at få sat fokus på de mange initiativer, det er lykkedes regeringen at få gennemført allerede inden for det første år. Og lad mig slå fast: Der er ikke noget svælg mellem de løfter, som vi har udstedt og virkeligheden. Tværtimod har vi nu en regering, der holder, hvad den lover.

I forbindelse med udmøntningen af satspuljen for 2002 blev der for alvor taget fat på indsatsen over for de socialt udsatte grupper. Med handlingsplanen »Det fælles ansvar« har vi klart beskrevet indsatsområder og mål for, hvordan vi kan give flere mennesker en bedre, mere tryk og meningsfuld tilværelse. Dette er nu fulgt op af behandlingsgarantier for narkomaner og iværksættelsen af en række konkrete initiativer til at bryde den negative sociale arv, ligesom der er opnået enighed om en omfattende psykiatrafiktafte for nu bare at give nogle eksempler på vigtige initiativer, der for alvor skal bidrage til at løse de sociale problemer.

Det gælder også på ældreområdet, hvor der over flere år er afsat 500 mio. kr. til et generelt løft i ældreplejen, genindført efterlevelsespension, udvidet ledsageordning, forbedret hjemmehjælp gennem fleksibilitet, erstatningshjemmehjælp og frit valg af leverandør.

I mandags førstebehandlede vi lovforslagene om engangsydelsen til de dårligst stillede ældre og en udvidelse af helbredstillægget. Der er en række gode initiativer at henviser til.

Og jeg vil understrege, at vi i Venstre glæder os over, at der i langt de fleste tilfælde på det so-

cialle område er tale om initiativer, der har bred politisk opbakning i Folketinget.

Kl. 11.20

Men hvordan er det så, at det ser ud ude i kommuner og amter? Ja, undersøgelsen fra Oxford Research, der tegnede et foreløbigt billede, blev mødt med hårde ord under åbningsdebatten, i hvert fald fra SF, hvis ordfører talte om markant makværk, fusk og politiske platheder.

Sagen er, at nu, hvor de kommunale budgetter er gjort op, viser det sig, at både KL og Amtsrådsforeningen har gjort en stor indsats for at overholde de indgåede aftaler, og både i kommuner og amter er der en vækst på det sociale område.

I amternes budgetter udgør realvæksten på socialområdet næsten 400 mio. kr. svarende til en realvækst på 5-6 pct. Det betyder, at amterne ud over det aftalte har omprioriteret fra andre områder for at løfte det sociale område. For kommunernes vedkommende er der tale om en realvækst på ca. 500 mio. kr. i forhold til 2002.

Uagtet dette har hr. Villy Søvnald i det sidste halve år jævnlig fremturet med påstanden om, at der er tale om de mest massive besparelser i 20 år. Det ville være interessant at se hr. Søvnalds dokumentation for påstanden, men efter den debat, vi har haft indtil nu, tror jeg ikke, man skal have nogen forventninger om, at det overhovedet kommer frem i dag.

Det minder mig om den ældgamle fabel om hyrredrenge, der keder sig ude på marken og derfor råber: Ulven kommer, ulven kommer! Da folk kommer ilende for at hjælpe, så griner drenge ad dem. Dette gentager sig. Da ulven så for alvor kommer, er der ingen, der tror på drengens råben.

Selv om hr. Villy Søvnald ikke har ret i sine løse påstande, betyder det selvfølgelig ikke, at der ikke er problemer nogen steder. Selvfølgelig er der det, og vi kan altid diskutere, om de sociale tilbud er gode nok. Men vi skal også huske at kvittere for, når det går godt. Ligesom vi skal anerkende, at man godt kan effektivisere og rationalisere eller omlægge og finde på andre måder at gøre tingene på.

Lad mig runde af med at berolige hr. Villy Søvnald. I Venstre skal vi nok holde øje med, om ulven kommer. Vi mener det nemlig alvorligt, når vi siger, vi vil se nogle positive resultater af det, vi nu sætter i værk, og derfor vil vores bevidsthed være skærpet i forhold til udviklingen i kommuner og amter.

Tag f.eks. debatten om grundtaksmodellen i Ribe Amt. Den 1. december skal det regionale udviklingsråd levere en redegørelse om forholdene i Ribe Amt. Så får vi en konkret baggrund for at vurdere, hvad det rent faktisk er, der foregår i amtet.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi har en ambition om at forbedre vilkårene for dem, der har det svært, og jeg har tillid til, at lokalpolitikkerne i kommuner og amter på samme vis som os er optaget af at værne om de svageste.

Og så skal jeg på vegne af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at kommuneaftalerne for 2003 giver plads til en realvækst – også på det sociale område.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at kommuner og amter i overensstemmelse hermed har budgetteret med en realvækst på det sociale område.

Folketinget konstaterer, at der siden sidste folketingsvalg er sket en række forbedringer for de svageste grupper i samfundet.

Regeringen opfordres til at fortsætte den linje.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 20).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i debatten.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Nu sagde fru Eva Kjer Hansen, at det ikke er rigtigt, at der er manglende overensstemmelse mellem løfter og den faktiske virkelighed.

Hvis vi ser på situationen for børn, som skal anbringes uden for hjemmet, så sagde socialministeren ret kort tid efter sin tiltrædelse, at der skal oprettes flere offentlige pladser til børn, der skal anbringes uden for hjemmet. Mig bekendt er det ikke sket endnu. Er det ikke rigtigt?

Kl. 11.25

Og er det ikke også rigtigt, at situationen faktisk ser ud til at udvikle sig til det værre? Jeg kan pege på tre punkter. Det første er, at der faktisk lukkes pladser rundt omkring i landet, f.eks. i Ribe Amt. Det andet er, at en kommune som

Høje Taastrup nu skal undersøges for, om de begår ulovligheder, fordi de tilsyneladende har en slags venteliste for børn, der skal anbringes. Og det tredje er, at 700 børn, der er psykisk syge, venter på et behandlingstilbud.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvor højt ambitionsniveauet er, for nu blev det jo nævnt her fra talerstolen, at kommunerne tilsammen havde øget udgifterne med 500 mio. kr.

Så vil jeg godt spørge fru Eva Kjer Hansen: Hvilket beløb var det i grunden, regeringen afsatte alene til ældreområdet? Var det ikke netop 500 mio. kr.? Og er vi så ikke derhenne, at der faktisk er tale om et fald, når vi gør boet op i forhold til andre grupper? Så jeg har lidt svært ved at se, at det er så rosenrødt, som fru Eva Kjer Hansen og alle adjutanterne her i formiddag har underholdt os med.

Så hvor højt er ambitionsniveauet?

Når den aftalte vækst med amter og kommuner, så vidt jeg husker, var 0,7 pct., så taler vi her om noget, som for kommunernes vedkommende i hvert fald er mindre. Betyder det ikke i virkelighedens verden overordnet set – nu skal jeg nok vente med de konkrete tilfælde, dem kommer jeg ind på i et senere indlæg – at der er nogle områder, der må være dykket?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Fru Eva Kjer Hansen havde et meget skarpt motto for Venstres sociale indsats: Vi vil se resultater, stod der i overskriften, og så var fru Eva Kjer Hansen selv så flink at henvise til Ribe Amt. Ribe Amt er jo karakteriseret ved et rent Venstre-flertal, en Venstreamtsborgmester og en Venstre-formand for socialudvalget.

Hvordan er det så lige, det ser ud i Ribe Amt? Man skærer, man skærer, man skærer på det sociale område. Det tror jeg også fru Eva Kjer Hansen vil bekræfte. Man lukker institutioner; man nednormerer institutioner for hjemløse; man nægter at visitere til private opholdssteder. Formelt siger man, at man ikke har truffet en sådan beslutning, men i realiteten har man, og en række af de private opholdssteder er i de her dage i færd med at dreje nøglen om.

Jeg spørger: Var det et tilfælde, at fru Eva Kjer Hansen kom til at nævne Ribe Amt, eller er det for fru Eva Kjer Hansen modellen for, hvordan

rigtig Venstrepolitik udformes, når den er allerbedst?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan godt forstå, at det må være svært for hr. Villy Søvnald med en regering, der nu virkelig gør alvor af at ville styrke indsatsen over for de svageste grupper. Det må være underligt at være SF'er i sådan en situation.

Jeg nævnte eksemplet med Ribe Amt for at illustrere, hvordan vi i Venstre også er optaget af at følge udviklingen i kommuner og amter. Jeg er lige så harm over nogle af de eksempler, jeg hører udeomkring, men jeg glæder mig også, når jeg hører om de gode eksempler, de nye initiativer, den flotte indsats, som kommuner og amter leverer.

Som jeg understregede i min ordførertale, får vi den 1. december en redegørelse fra det udviklingsråd, som blev nedsat til at følge op på grundtaksmodellen, og så får vi noget konkret materiale at vurdere situationen ud fra. Og i modsætning til hr. Villy Søvnald vil jeg godt have noget konkret materiale, så jeg ved, hvad jeg taler om, frem for at bygge min debat på en avisomtale eller lignende fornemmelser for, hvad der sker udeomkring.

Til hr. Jørn Pedersen skal jeg sige, at vi har et meget højt ambitionsniveau, og f.eks. i »Det fælles ansvar«, handlingsprogrammet for de udsatte grupper, har vi også sat nogle tal på, hvor mange vi egentlig mener der er i målgruppen.

Når hr. Jørn Pedersen spørger specifikt til, hvor de 500 mio. kr. på ældreområdet er, så tror jeg, det er, fordi hr. Jørn Pedersen glemmer, at de 500 mio. kr. gav vi faktisk også i finansloven for 2002. Så de er allerede med i 2002-tallene.

Til fru Karen Jespersen skal jeg sige: Ribe Amt tror jeg jeg har svaret på.

Høje Taastrup-ventelisteproblematikken: Vi har jo lige haft et samråd om det i Socialudvalget, hvor jeg synes, der kom nogle meget positive, imødekommende meldinger fra socialministeren gående på at prøve at finde ud af, om vi kan få et bedre billede af, hvordan tallene egentlig ser ud. Det synes jeg er glimrende, og det får vi jo så en tilbagemelding om.

Kl. 11.30

Endelig vedrørende psykiatriområdet: Handlleplanen har fru Karen Jespersen selv lige været med til at forhandle på plads, og det er faktisk en omfattende aftale, som jeg også venter mig nogle gode resultater af.

Formanden:

Fru Margrethe Vestager og derefter hr. Villy Søvndal og hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Fru Eva Kjer Hansen synes velorienteret om tal og budgetter. Jeg har ikke på samme velvillige måde set dem stillet til rådighed for Folketingets Socialudvalg, men fred nu være med det.

Hvilken behovsvurdering vil Venstres ordfører lægge på det sociale område? Jeg synes, det er overordentlig vanskeligt at se, hvilket forhold der er mellem en realvækst på ca. 0,3 pct., som jeg set i et papir, og de lovbundne udgifter, som alene skyldes de demografiske udviklinger. Vi bliver jo stadig bedre til at få øje på nogle af de ting, vi faktisk kan gøre noget ved, og jeg synes, det er en fuldstændig utilladelig mangel på sans for, hvad problemerne er, når man fra Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis side vil lave en vedtagelse, som ene og alene orienterer sig mod, at man har opfyldt en økonomisk aftale, set i lyset af at vi diskuterer, hvordan de sociale forhold rent faktisk er.

Man vil ikke give en reel behovsvurdering, ikke af hvordan det var i fortiden, men hvad tiden monstro bringer af tvangsfjernelser, psykiske sygdomme og alle de andre ting. Fred være med budgetterne, men kan vi ikke få at vide, om regeringens vurdering er, at tallene her er dækkende for regeringens målsætning?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Fru Eva Kjer Hansen svarede bl.a. mig med, at hun synes, jeg i for høj grad er optaget af fornemmelser og i for lille grad af dokumentation.

Det var derfor, jeg greb så omhyggeligt fat i Ribe Amt, for hvis man ikke vil holde fast nogen steder i verden, så lad os finde lidt mindre steder, hvor man i hvert fald ikke kan benægte virkningen af at gribe fat i det.

Ribe Amt er et amt med rent Venstreflertal, Venstreamtsborgmester og Venstresocialudvalgsformand, og hvad har man gjort i Ribe Amt? Jeg vil bare bede fru Eva Kjer Hansen bekræfte, at man har skåret 15 mio. kr. af det amtslige budget på socialområdet, og hvem har lagt ryg til det? Det har de hjemløse, det har de sindslidende, og det har misbrugere – ikke i form af omstilling, men i form af ringere tilbud. Vil fru Eva Kjer Hansen være så sød at komme herop og bekræfte, at det er tilfældet?

Det var derfor, jeg spurgte: Jamen er det dét, Venstre gerne vil, når fru Eva Kjer Hansen siger, at Venstre vil se resultater? Er det resultater a la dem, vi lige har set i Ribe Amt, vi kan forvente? Er det det, Venstre gerne vil? Det må da være til at svare på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lyttede til det forslag til vedtagelse, fru Eva Kjer Hansen fremsatte, og jeg vil godt spørge, om fru Eva Kjer Hansen egentlig ikke selv kan se et meget principielt problem i, at hun kommer med et forslag til vedtagelse, som i realiteten er en stillingtagen til et videnskabeligt spørgsmål, et statistisk og meget omdiskuteret spørgsmål.

Fru Eva Kjer Hansen vil have Folketinget til at tage stilling til, om en eller anden beregning, som regeringen har lavet, er rigtig eller forkert. Den er sandsynligvis forkert, det er der i hvert fald meget der tyder på, og den er jo overhovedet ikke retvisende med hensyn til at give et billede af den sociale situation i Danmark; her er den direkte misvisende.

Jeg synes altså, det er en uskik, hvis regeringen nu sammen med Dansk Folkeparti skal til at indføre den tradition, at Folketinget skal til at afgøre videnskabelige spørgsmål. Jeg synes, man skal holde sig til at stille politiske forslag og ikke forslag om, hvad der er rigtigt og forkert ude i virkeligheden, for med al respekt for dette høje Ting vil jeg sige, at det ikke er Tingets opgave at tage stilling til videnskabelige spørgsmål. Det er Tingets opgave at træffe politiske beslutninger, så jeg synes egentlig, man skulle trække det forslag til vedtagelse tilbage.

Formanden:

Fru Eva Kjer Hansen, og så har jeg noteret fru Karen Jespersen og hr. Jørn Pedersen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal sige til fru Margrethe Vestager og egentlig også til hr. Keld Albrechtsen, at forespørgslen drejer sig om et påstået svælg mellem løfter om bedre forhold for de socialt dårligt stillede og virkeligheden, der har budt på nedskæringer i kommuner og amter. I betragtning af at det er forespørgslen tekst, synes jeg, det er nok så væsentligt at få de tal frem, der viser, hvordan virkeligheden i hvert fald rent talmæssigt ser ud i kommuner og amter. Det er også mit svar til fru

Margrethe Vestager: Jeg synes, vi er nødt til at forholde os til de ting, i og med at det er dét, forespørgslen drejer sig om.

KL 11.35

Med hensyn til diskussionen om behovsvurdering vil jeg meget gerne være med til at se på, om vi kan gå videre med at afdække tallene. Jeg nævnte tidligere i mit svar til fru Karen Jespersen, at vi bl.a. i forbindelse med anbringelse af børn har fået nogle positive tilkendegivelser fra socialministeren om, at vi kan få et billede af, hvordan f.eks. ventelisterne ser ud, og det synes jeg er en positiv melding fra den nye regerings side. Så vidt jeg erindrer, havde vi heller ikke nogen som helst former for behovsvurdering under den daværende SR-regering, hvor der egentlig også var mulighed for at tage fat på den problematik.

Til hr. Villy Søvnald skal jeg sige, at jeg takker for kvitteringen for, at jeg rejste eksemplet med Ribe Amt. Det er nemlig noget, der optager mig lidt. Jeg glæder mig til at få en konkret vurdering at debattere ud fra, og jeg synes i virkeligheden, at vi allerede skal beramme et samråd i Socialudvalget, hvor vi kan drøfte videre, hvordan forholdene egentlig er i amtet, når vi har fået denne redegørelse.

Endelig til hr. Keld Albrechtsen: Det er vigtigt for mig at understrege, at de tal, vi snakker om, jo ikke er et eller andet regnestykke, som regeringen har foretaget. Det er indberetningerne fra kommuner og amter om, hvordan deres budgettal er, og de tal mener jeg er afgørende at have, når vi skal give et svar på den forespørgsel, der er rejst i dag.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi havde et udmærket samråd om situationen for anbragte børn og mangelen på pladser, men det ændrer jo ikke ved, at det er et eksempel, som understreger, hvordan virkeligheden ser ud i forhold til det løfte, socialministeren afgav for et års tid siden om, at der skulle være flere pladser til anbragte børn.

Med hensyn til psykiatrien indgik Socialdemokratiet aftalen om psykiatriplanen under protest, fordi man lige præcis bruger fire gange 80 mio. kr. på at holde liv i nogle tilbud, som allerede har fået støtte. Det betyder jo, at vi kun efterlod fire gange 20 mio. kr. til f.eks. psykisk syge børn, hvor der er 700 på venteliste, og det var lige præcis en argumentation for at være imod at

bruge så mange penge på at holde liv i de tilbud, som var i fare for at lukke på grund af regeringens stramme økonomiske politik.

Så vil jeg også gerne lige påpege, at hvis man ser på tallene for psykiatrien, er der faktisk syv amter, som har en negativ vækst her. Det vil jeg godt høre om fru Eva Kjer Hansen kan bekræfte.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil godt spørge fru Eva Kjer Hansen, om det ikke gør en vis form for indtryk, når formanden for KL flere gange har sagt ret bastant, at det er meget, meget svært for kommunerne at leve op til det, de gerne ville gøre på forskellige områder, bl.a. det sociale område, fordi de har aftalt en meget, meget stram økonomi med regeringen. Og tror fru Eva Kjer Hansen ikke, at hvis man stadig vil opretholde den ambitiøse målsætning, som jeg tidligere forstod at man vil, er man i forbindelse med de kommende kommunale forhandlinger nødt til at give amter og kommuner større råderum? Ellers kan vi måske komme i en situation, hvor avisoverskrifterne bliver langt tydeligere og langt flere næste år, end vi har set i år.

Er det noget, Venstre er indstillet på i sin iver efter at gøre tingene bedre? Jeg synes, det ville være meget, meget positivt, at man gav amter og kommuner mulighed for at få et større råderum på disse områder.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har lidt svært ved at følge Venstres ordfører i forsvaret for det forslag til vedtagelse, som Venstre har fremsat, for spørgsmålet er, hvad det er for en virkelighed, man forholder sig til.

Jeg havde egentlig på baggrund af socialministerens besvarelse forventet, at der ikke ville komme en vedtagelse fra Venstres hånd, der forholdt sig til Amtsrådsforeningens og KL's budgetvirkelighed, men en, der forholdt sig til, hvad man fra Venstres side mener er behovene i forhold til virkeligheden. Jeg synes, det er lidt ærgerligt, for det må virke meget hånligt, hvis man sidder i en kommune og har oplevet stigende behov på området og så får at vide, at Folketinget med tilfredshed konstaterer, at budgetterne reelt er steget med 0,3 pct.

KL 11.40

Derfor synes jeg, det ville være langt mere konstruktivt, hvis man på baggrund af denne forespørgsel, uanset hvad de seks, otte, 10 V- og

K-ordførere mener om hr. Villy Søvnalds bidrag, gik ind for en vedtagelse, som forpligter regeringen til at opstille kvalitative mål og give os et bud på, hvad indsatsen kunne være set i forhold til en behovsvurdering. Det tror jeg også ville virke som en helt anden form for imødekommethed end denne økonomiske diskussion.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg beklager alle tallene og budgetdiskussionen osv., men jeg må endnu en gang understrege, at det faktisk er det, forespørgslen i dag drejer sig om, og derfor føler jeg egentlig også et ansvar for at følge op og svare på det, som forespørgslen drejer sig om.

Fru Margrethe Vestager spørger, hvad det er for en virkelighed, vi forholder os til. Som jeg var inde på tidligere, mener jeg rent faktisk, at jeg forsøger at forholde mig til den rigtige virkelighed og ikke den SF-virkelighed, der bygger på nogle fornemmelser og nogle rejser rundt i landet. Jeg synes, det er den virkelige virkelighed, der skal være grundlaget for den politiske debat, vi skal have her i salen.

Som jeg tidligere var inde på, har vi allerede i forbindelse med anbringelse af børn sagt, at vi gerne vil prøve at se på, om man kan opgøre behovet rundtomkring på en bedre måde og finde nogle bedre måder at gøre det på. Det spørgsmål har jeg en positiv tilgang til.

Til fru Karen Jespersen skal jeg sige, at jeg beklager, at jeg i mit sidste indlæg glemte at sige, at jeg altså ikke har styr på alle de udmeldinger og alle de citater, der er kommet fra socialministeren, men det kan jo følges op senere. Men det, der er vigtigt, er det engagement, vi også ser fra socialministerens side til at tage fat på alle de problemer, der er inden for anbringelsesområdet, og de forskellige ting, som dermed er sat i værk.

Om psykiatriplanen skal jeg sige, at jeg er glad for, at fru Karen Jespersen gik med i aftalen. Jeg synes faktisk, det er en rigtig god aftale, når man tænker på, at det er 1 mia. kr., der bliver fordelt på sundhedsområdet og socialområdet de næste 4 år, og jeg er glad for, at fru Karen Jespersen også indvilligede i at sige, at vi skal fortsætte driften af de gode ting, der er i gang rundtomkring.

Angående de syv amters tal er det ikke noget, jeg ligger inde med. Jeg kan ikke svare på nuværende tidspunkt, men jeg synes, det ville være oplagt, at vi følger det op og stiller skriftlige

spørgsmål. Men jeg har ikke de tal på mig på nuværende tidspunkt, skal jeg beklage.

Til hr. Jørn Pedersen skal jeg kun sige, at jeg ikke skal begynde på nogen kommuneforhandlinger her under forespørgselsdebatten i dag; dem synes jeg vi skal lade ligge i det forum, hvor de hører hjemme. Men jeg vil gerne kvittere over for amtsrådspolitikerne og kommunalpolitikerne, fordi det er lykkedes dem at skabe en realvækst på det sociale område og få omlagt og få prioriteret således, at udviklingen fremmes på nogle bestemte områder, og at man kan gøre det, samtidig med at man overholder de økonomiske regler.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Eva Kjer Hansen forsøger sig nu med en forklaring om, at når man er kommet med et forslag til vedtagelse, som i realiteten bare går ud på, at vi skal tage stilling til, om et bestemt tal er rigtigt eller forkert, skyldes det den måde, forespørgslen er formuleret på. Det må jeg altså indrømme at jeg har meget vanskeligt ved at forstå, men det kan hr. Villy Søvnald selvfølgelig bedre forklare mig, for han kender jo baggrunden for, hvorfor han har formuleret forespørgselsteksten på den måde, han har.

Men det er altså ikke det, der er bedt om. Der er ikke bedt om at få et tal, man så kan stemme om, sådan som regeringspartierne nu forsøger at reducere debatten til. Vi vil gerne have, at man tager stilling til, om det er godt eller dårligt, at der nu sker omfattende forringelser på f.eks. børneområdet, som tilfældet er i daginstitutionerne. Vi vil vide, om det er godt eller dårligt, om det er regeringens målsætning, om regeringen vil rette op på det, eller om regeringen vil lade det fortsætte. Det er en politisk diskussion, der er lagt op til, har jeg forstået, men i stedet kommer man nu og vil have Folketinget til at tage stilling til, om et bestemt tal er rigtigt eller forkert.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er på samme linje som hr. Keld Albrechtsen.

KI. 11.45

Forespørgslen lyder sådan her: »Hvad agter regeringen at gøre for at lukke svælget mellem løfterne om bedre forhold for de socialt dårligt stillede og virkeligheden, der har budt på nedskæringer i kommuner og amter?« Jeg må forstå Venstres ordfører sådan, at det er helt centralt at

sige noget om, at nedskæringerne ikke har fundet sted.

Så vil jeg gerne spørge Venstres ordfører, hvordan hun tror, det opleves i en kommune, hvis nu kronebeløbet til f.eks. en daginstitution fastholdes, også det reale kronebeløb fastholdes, men indskrivningen i daginstitutionen øges med f.eks. 10 pct. Tror man, at de børn og de forældre oplever det som en fastholdelse af niveauet, eller kunne de forældre og de børn rammes af den – må jeg forstå fuldstændig urimelige – tanke, at der faktisk har fundet en nedskæring sted?

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Jeg vil godt spørge fru Eva Kjer Hansen, om det vil være i overensstemmelse med forslaget til vedtagelse, hvis det rent faktisk viser sig, at der er en negativ vækst på psykiatriområdet, for de tal, jeg har her, der siger noget samlet om de enkelte amters ændringer på psykiatriområdet, viser faktisk en samlet negativ vækst, hvis man sammenligner regnskabstallene for 2002 med budget 2003.

Det drejer sig f.eks. om minus 3,7 pct. i Viborg Amt, minus 3,2 pct. i Ringkjøbing Amt, minus 2,6 pct. i Ribe Amt. Syv minustal, der ikke opvejes af de plusser, der er. Samlet set en negativ vækst på psykiatriområdet.

Vil det være i overensstemmelse med regeringens målsætning og med den vedtagelse, der er fremsat her?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Hr. Keld Albrechtsen er jeg nødt til at gøre opmærksom på, at i det fremsatte forslag til vedtagelse er der ikke nogen tal. Men vi forholder os til, at der samlet er en social realvækst, og det er det, vi synes er vigtigt i forhold til en forespørgsel gående på, at der har fundet nedskæringer sted.

Fru Margrethe Vestager har fuldstændig ret. Det er meget centralt for os i dag at få fastslået, at der ikke er belæg for at tale om nedskæringer, at de tal, der foreligger på nuværende tidspunkt, rent faktisk viser, at der er en social vækst.

Når fru Margrethe Vestager så spørger om et konkret område, kan jeg jo næsten undre mig over, hvorfor man så ikke tager nogle andre eksempler med, nogle af de gode ting, der sker ude omkring. Hvad er reaktionen, når en hjemløs nu får et sted at bo? Hvad er reaktionen, når det er en psykisk syg, der nu er kommet i be-

handling? Hvad er reaktionen, når det er en narroman, der nu kan komme på afvænnings? Hvad er reaktionen på alle de gode konkrete initiativer, der er taget?

Jeg forstår slet ikke, at en række ordførere går med ind i det der sortsyn, som SF prøver at tegne, fordi SF ellers ikke kan finde ud af, hvordan det skal føre oppositionspolitik.

Til fru Karen Jespersen skal jeg sige, som jeg sagde tidligere, at jeg ikke kender de der tal, men jeg vil gerne kigge videre på dem, for jeg synes også, det er et vigtigt område at være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne sige i fortsættelse af mit tidligere indlæg, at hr. Eigil W. Rasmussen anser jeg ikke for at være SF'er, men jeg har bemærket, at noget af det sortsyn, som fru Eva Kjer Hansen beskylder hr. Villy Søvnald for, står han altså også inde for og er lidt bekymret over nogle af de samme ting.

Vil fru Eva Kjer Hansen herfra bekræfte, at der mange steder rundtomkring i amter og kommuner – på trods af regneøvelsen, som Venstre jo har øvet hele morgenen og formiddagen, kunne vi høre, de kunne den i hvert fald alle sammen – sidder børn og ældre, der føler, at i deres situation har der været tale om nedskæringer, mange steder betydelige nedskæringer?

Det var ud fra den betragtning, jeg stillede mit spørgsmål tidligere. Det er ikke kun et spørgsmål om, hvad man afgør i de sene forhandlinger. Det er et spørgsmål om politisk prioritet. Vil Venstre på det sociale område prioritere flere midler til amter og kommuner ved de kommende kommuneforhandlinger? Synes Venstre, det er vigtigt for at fastholde profilen?

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg kan være meget enig med fru Eva Kjer Hansen i, at vi ikke skal løfte kommunalforhandlingerne herind i salen, men derfor er det alligevel interessant at se på, hvad der sker i kommunerne.

Nu deler fru Eva Kjer Hansen og jeg jo amt. Jeg har haft en lille forespørgsel til nogle af kommunerne i Vejle Amt, og jeg skal nok lade være med at citere de kommuner, hvor der er flertal af S og SF, men en enkelt kommune vil jeg trække

frem, for der er et rent borgerligt flertal, og S og SF er ikke engang med i budgetforliget.

Det er en kommune, der har en sådan størrelse, at den på ældreområdet ud af de berømte 500 mio. kr. får godt 1 mio. kr. over de her 2 år, 2002 og 2003. Det er en rigtig god samarbejdskommune, der sammen med andre på grund af bureaukratiet i denne her ordning laver en konsulentundersøgelse, og så bliver den her kommunes andel altså de her 200.000 kr. Så er der jo sådan ca. 900.000 kr. tilbage til fordeling i 2002 og 2003.

Om det så er på grund af skattestop eller på grund af nogle andre ting, så kommer de her penge altså ned i kommunekassen og kommer ikke op igen til ældreområdet. Er det intentionen og i overensstemmelse med regeringens politik?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal for det første bekræfte, at formanden for Kommunernes Landsforening, Eigil W. Rasmussen, ikke optræder i SF's medlemskartotek. Han er mig bekendt en solid Venstremand. Det er bare til almindelig oplysning.

Men det, jeg vil spørge fru Eva Kjer Hansen om, er, hvordan man får greb om, hvad virkeligheden i virkeligheden er. Jeg har syntes, det var vigtigt at tage ud og diskutere med folk der, hvor mennesker lever og bor og holder møder. Er det ikke en god måde at prøve at få greb om virkeligheden på? Fru Eva Kjer Hansen har sådan ironiseret lidt over det at tage rundt til møder med folk.

Det kan godt være, det er gammeldags i forhold til hele spindoktorteorien om, at man skal styre informationen. Men det er vel også derfor, man risikerer at gå så galt i byen, hvis man ikke længere vil deltage i den type sammenkomster.

Når man så har sammensat de løse indtryk fra møder, avisreferater, indslag i tv osv., kan man prøve at tælle tallene sammen. Hvis man så når til samme resultat, og det har været min dokumentation i dag, at tallene passer med billedet, så er det nedskæringer, vi taler om.

Jeg synes, at Venstre skulle forlade det gamle Venstreslogan, at hvis det er fakta, så benægter jeg fakta. Jeg tror ikke, det er klogt.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til hr. Jørn Pedersen: Jeg vil ikke kommentere kommuneforhandlinger yderligere, det har jeg allerede gjort.

Jeg har meget stor forståelse for de steder, hvor man måtte føle nedskæringer, hvor man ikke synes, at den sociale service er god nok, og dem følger jeg, ligesom jeg også følger dem, hvor de gode ting sker.

Jeg synes, det er godt, som jeg tog fat på med Ribe Amt, hvor der har været en masse eksempler, at vi har et regionalt udviklingsråd, der nu skal levere en redegørelse for, hvordan det rent faktisk ser ud.

Andre gange har vi f.eks. i Socialudvalget bedt om en hurtig undersøgelse, hvor man spørger 30 kommuner for at finde ud af, hvordan billedet er.

Henvendelser til socialministeren kan sætte gang i nogle undersøgelser, og som jeg understregede i min ordførertale, er vi faktisk meget optaget af at følge den her udvikling i kommuner og amter, for vi vil se nogle resultater på det her område, og derfor følger vi det meget nøje.

Til fru Karen J. Klint om historien om den her kommune er jeg nødt til at sige, at det spørgsmål om, hvor de der penge går hen, og hvorfor ikke flere går til de ældre, må man altså spørge lokalpolitikerne i den pågældende kommune om. Det er der, det spørgsmål hører hjemme.

Så skal jeg sige til hr. Villy Søvnald, at jeg takker mange gange. Nu har vi haft så mange spørgsmål og svar og haft meget vanskeligt ved at finde ud af, hvad det er, hr. Villy Søvnalds såkaldte fornemmelse egentlig bygger på, men nu redegjorde hr. Villy Søvnald for det. Den bygger på nogle møder ude omkring i landet, nogle avisklip og nogle tv-klip. Det takker jeg mange gange for, for så har vi jo klart fået understreget, hvad det er for et udgangspunkt, hr. Villy Søvnald har for sin politiske debat.

Jeg sætter meget stor pris på at komme rundt og holde møder og følge med i, hvad der foregår, men når jeg skal tage konkret stilling til politiske initiativer, så har jeg altså brug for et mere velfunderet grundlag at forholde mig til, og derfor er jeg glad for, at vi nu har fået en indberetning om budgettallene i kommuner og amter, fordi de jo gør fuldstændig op med den løse påstand om massive nedskæringer på det sociale område.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg bad faktisk ikke fru Eva Kjer Hansen om at tage konkret stilling til kommunalt selvstyre, eller hvor pengene går hen. Jeg spurgte, om det

var i overensstemmelse med regeringens intention at lægge pengene fra ældreområdet i kommunekassen uden at tage dem op til det samme igen. Det var intentionen i det, jeg spurgte om.

Jeg spurgte så også, når nu behovet for at lægge pengene i kommunekassen var der, om det så muligvis kunne skyldes skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal sige til fru Karen J. Klint, at når vi afsætter ekstra 500 mio. kr. til de ældre, så er vores intention, at de skal gå direkte til de ældre. Det er det, der er hele ideen i det.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.56

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Første næstformand (Svend Auken):

Den første, der får ordet, er fru Karen Jespersen som ordfører.

Karen Jespersen (S):

Vi er i gang med at diskutere et meget alvorligt problem, nemlig om de mennesker, der har brug for samfundets hjælp, de psykisk syge, hjemløse, børn, der skal anbringes uden for hjemmet, og de svage ældre får den hjælp, som de faktisk har behov for.

Det er der meget der tyder på at de ikke gør, hvis man ser på den udvikling, der er. Lad mig tage et eksempel med børn, der skal anbringes uden for hjemmet, eller psykisk syge børn. Her er det jo for det første vigtigt, at vi ser på, hvad det er for et behov, der er. Det er jeg helt enig med fru Margrethe Vestager i. Det er jo det, der grundlæggende er det relevante mål.

Der er i dag 700 psykisk syge børn, der venter på en behandlingsplads, og der er brug for forskellige former for steder, hvor børn kan være, hvis de ikke kan bo hjemme. Hvis det tal faktisk vokser eller ikke bliver mindre, er det jo sådan

set ligeegyldigt, hvad vækstprocenten er, og hvad den faktisk dækker over.

Så det er det ene, jeg gerne vil høre socialministerens kommentar til. Er det rigtigt, at der er 700 børn, der faktisk venter på en behandling, at der er psykisk syge børn, der venter på en behandling?

Når det er sagt, kan man for det andet sige, at det selvfølgelig også er interessant at diskutere, hvad det er for penge, der bliver brugt på det sociale område, og hvilken vej tallet går. Og der har ordførerne for regeringspartierne og socialministeren lagt meget vægt på, at der er tale om en realvækst. Det bliver der påstået. Jeg mener ikke, det er rigtigt. Jeg mener, at hvis man ser på de tal, der er kommet, kan der sættes et stort spørgsmålstegn ved, om der er tale om en realvækst.

Vi har jo diskuteret det flere gange i Socialudvalget, og jeg vil også godt spørge socialministeren: Er det ikke rigtigt, at vi hele tiden har diskuteret ud fra, at en vækst på 0,7 pct. er lidt og for lidt på det sociale område, og at socialministeren gang på gang har sagt, at det er op til amter og kommuner at prioritere, så den vækst bliver højere end de 0,7 pct., ved at man flytter penge fra andre områder over på socialområdet, så man kan få en udvikling, der ligner den, der har været op gennem 1990'erne?

Nu står vi så altså med et papir, hvor man snakker om en vækst på 0,3 pct. på socialområdet, altså meget mindre end den, vi ellers har været enige om var helt utilstrækkelig. Så kan man så sige: Nå, ja, men det er dog trods alt en vækst på 0,3 pct. Men dér må man så spørge, om der i det tal er taget højde for den demografiske udvikling. Skal det, at der faktisk bliver flere børn og flere ældre, dækkes ind inden for det her ret lille tal? Hvad med de løvbundne udgifter, er de med?

Af gode grunde må jeg stå her og spørge, for der er sket det, som jeg betragter som fuldstændig uhørt: at nogle beregninger og opgørelser, som vi i Socialudvalget er blevet lovet adskillige gange, i hvert fald i to samråd, har vi ikke fået. På trods af at de blev lovet til den 15. november, på trods af at regeringen har offentliggjort dem eller tilsyneladende givet papiret til Berlingske Tidende, på trods af at det er dateret den 18. november, på trods af at jeg har kunnet få det gennem en organisation og derfor her kan stå og kommentere de tal, har vi ikke kunnet få dem gennem ministeriet.

Jeg har betragtet det som et soleklart tilsagn, at vi ikke skulle opleve i dag, at socialministeren står og taler ud fra nogle tal og derfor kan påstå, at udviklingen i realiteten er positiv og mere positiv, end tallene rent faktisk viser. Det mener jeg er fuldstændig uhørt, og det vil jeg gerne have en kommentar til.

Jeg synes, at svaret på den diskussion, vi har her, der drejer sig om psykisk syge børn, svage ældre, handicappede, hvor der jo sker en lang række nedskæringer i de enkelte amter og kommuner, er at få kortlagt, hvad det er for et behov, der rent faktisk findes på de her områder, og hvordan man modsvarer det behov.

Kl. 13.05

Det er jo vigtigt også for de enkelte kommuner at vide, hvad det er for et råderum, de har. Lad mig tage en kommune som Aalborg som eksempel. De kan jo ikke bruge et landstal til noget, når deres virkelighed faktisk er, at de har en negativ vækst på 1,8 pct. Det er faktisk mange penge, de mangler, når det drejer sig om at give borgerne den sociale service. Resultatet er også store besparelser i en kommune som Århus, og jeg kunne også have taget Grenaa, Horsens, Sakskøbing og andre kommuner.

Det hænger jo bl.a. sammen med de rammer, de har fået af regeringen, og med, at der bliver brugt mange penge til de lovbundne udgifter, altså sygedagpenge, pensioner og kontanthjælp – Aalborg Kommune bruger 100 mio. kr. mere – og derudover sluger demografien også noget af det råderum, der er. Det er altså virkeligheden for en veldrevet kommune som Aalborg Kommune.

Det, der jo havde været interessant at vide, er, om de landstal, vi har, faktisk giver samme billede, nemlig at nogle af de penge, der tilsyneladende er, oven i købet bliver slugt. Det er det, der er brug for, at vi får noget mere at vide om.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Anita Knakkegaard som ordfører.

Anita Knakkegaard (DF):

Da fru Pia Kristensen desværre er forhindret på grund af sygdom, har jeg lovet at læse ordførertalen op:

Med forespørgslen sættes der fokus på de socialt dårligst stilledes forhold, og den debat deltager Dansk Folkeparti gerne i. Ja, vi vil ligefrem takke SF for igen for gud ved hvilken gang at sætte det sociale område på dagsordenen.

I løbet af det sidste halve år er det lykkedes SF at opstille et skræksscenario over for den danske befolkning. Man har i skarpe vendinger kritiseret indsatsen på det sociale område, og man har talt om dramatiske nedskæringer og besparelser, der rammer hårdt på både forebyggelsesområdet og hjælpen til de svageste. Det er lykkedes for SF at oppiske en hysterisk stemning, som slet ikke passer til virkeligheden. Derfor er det godt at få denne forespørgselsdebat i dag, så disse påstande kan blive manet i jorden.

I oktober måned viste en undersøgelse fra Rådet for Socialt Udsatte, at påstandene om sociale nedskæringer var en myte. Formanden for rådet, Preben Brandt, udtalte:

Man skal passe på med bare pr. refleks at melde ud, at der ikke gøres nok. Vi skal turde sige det, når det rent faktisk går bedre, og det gør det.

I Dansk Folkeparti forholder vi os til virkeligheden, og virkeligheden er jo, at trods skattestop og stramme budgetter formår amter og kommuner næste år at sætte flere penge af til samfundets svageste. Det viser sig, at de sociale udgifter fortsat stiger. På det amtslige område er der en realvækst på 400 mio. kr., og på det kommunale område er der en vækst på 500 mio. kr. Der er altså tilført flere midler til området, så der er ikke tale om en social massakre som påstået.

I Dansk Folkeparti konstaterer vi med tilfredshed, at indsatsen for de svageste er højt prioriteret, og det skal den selvfølgelig fortsat være.

I den netop indgåede finanslovaftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti var parterne enige om at gennemføre målrettede forbedringer for de svageste grupper i samfundet bl.a. med henblik på at forbedre forholdene for ældre og handicappede samt bryde den sociale arv.

Der er afsat 26 mio. kr. til øget tilgængelighed for handicappede, en pulje på 20 mio. kr. til oprettelse af hospice, 1 mio. kr. til kvindekollegiet Reden, 3 mio. kr. til natvarmestuer til hjemløse i de store byer, ca. 4 mio. kr. til øget indsats mod den negative sociale arv, 1 mio. kr. til voksenundervisning for sindslidende, og der er ligeledes afsat en pulje på 50 mio. kr. til særlige sociale formål. Sidst, men ikke mindst, får de økonomisk dårligst stillede pensionister en ældrecheck i 2003, og helbredstillægget er også udvidet. Alene ældrechecken er 420 mio. kr., og de personlige tillæg er omkring 100 mio. kr.

Dansk Folkeparti er meget tilfreds med de aftryk, vi har sat på næste års finanslov, og vi ser

fortrøstningsfuldt på fremtiden, for det ser faktisk ikke så dårligt ud, som SF gerne vil gøre det til. Og til fru Karen Jespersen vil jeg gerne sige, at det gør det altså heller ikke i Aalborg.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg synes, at i den ordførertale, vi hørte fra Dansk Folkeparti, er der i hvert fald nye toner og en ny stil. Nu skal man jo passe på, for det var jo så heller ikke den ordfører, der skulle have været, den blev læst op af, men det er alligevel en ny stil inden for det sociale område.

Vi hører nu en afdæmpet holdning fra DF om, hvordan tingene sker. Nu går vi jo snart frem mod julen, og nogle gange ved højtiderne er der ellers en tradition for, at Dansk Folkeparti tager enkeltsager op og kommer i pressen med dem, fordi det går åh, så dårligt inden for det sociale område.

Det, jeg egentlig vil spørge Dansk Folkeparti om, er: Er der nu lovet både regeringsfred og julefred og al mulig anden slags fred, uanset hvilke ting der afdækkes inden for det sociale område?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det forekommer mig at være en meget besynderlig tale fra et parti, der op til valgene har været optaget af at tegne sig selv gennem et socialt billede. Men det holder jo ikke, og jeg vil godt appellere til, at vi ikke tager en debat, der antyder, at folk er dummere, end de er, heller ikke de, der hører på.

Det må altså være underligt at høre for alle dem, der sidder ude i landet, i Ribe Amt, i Vestsjællands Amt, i Storstrøms Amt, i Københavns Amt, hvor Dansk Folkeparti oven i købet har formandsposten for socialudvalget, hvor man ved, at der bliver skåret, at høre udtrykt fra Dansk Folkeparti ikke sådan alene, at det kunne have været bedre, men oven i købet en glæde og begejstring for at være med til det her over for de allermost udsatte grupper, vi har.

Der er i sandhed meget langt fra de taler, Dansk Folkeparti holdt op til valget, til den tale, vi hørte i dag.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Jeg vil også godt i forlængelse af de to tidligere ordføreres indlæg spørge, om det betyder, at

Dansk Folkeparti mener, at det, der nu bliver gjort, er det helt rigtige og det helt tilstrækkelige. Betyder det, Dansk Folkeparti siger, at hvis der er noget, man er utilfreds med, eller noget, som man synes skal laves om, så siger man det kun til de to regeringspartier og regeringen, som man samarbejder med, og det er ikke noget, borgerne får noget at vide om?

Hvis Dansk Folkeparti kommer med et krav eller udtrykker kritik af noget, der foregår, som skal laves om, stiller man jo nogle krav i forhold til regeringen, hvor man bryder den her musefældeklauseul, eller hvad det nu kan kaldes. Vil det stadig væk være sådan, at Dansk Folkeparti udadtil kan pege på noget, der skal være anderledes, og komme med nogle krav, som også koster penge? Eller vil det kun være for lukkede døre, at man kan fremføre den slags?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Til fru Karen Jespersen vil jeg da godt sige, at vi jo har indgået et finanslovforlig, og vi har også fået penge. Jeg tror ikke, at der nogen, der er i tvivl om, at vi har fået den check på 420 mio. kr., og den er vi meget glade for. Det er da et skridt ad vejen, og vi håber selvfølgelig, at der kommer mange skridt fremover. Det er ikke sådan, at vi på nogen måde er gået i stå. Tværtimod, det er kun begyndt.

Med hensyn til den lovede sociale fred vil jeg sige, at hvis der kommer nogle sager, tager vi dem op, ligesom vi plejer at gøre. Det er helt sikkert.

Til hr. Villy Søvnald: Man kan jo ikke forandre alting på én dag. Alting kommer jo langsomt, og det gør det også her. Jeg vil sige, at man nogle gange er nødt til at gøre noget i byrådet. Nu ved jeg f.eks., at i Aalborg har SF nedlagt ni børnehaver. Det kunne jeg jo aldrig være gået med til. Og sådan er der forskellige ting, fordi man måske har fået noget andet. Men det er ikke noget, jeg finder er rimeligt. Vi vil bekæmpe, at der bliver sociale nedskæringer nogen steder.

Kl. 13.15

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det først hr. Villy Søvnald og derefter fru Karen Jespersen og så fru Karen J. Klint.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er for så vidt helt med på, hvad Dansk Folkepartis ordfører siger, at man jo ikke kan regne

med at få det hele på én gang. Vi måtte også erfare, da vi støttede, at det foregår trinvis. Det er fair nok. Men jeg synes heller ikke, det er det, der er problemet.

Jeg synes, hovedproblemet er et andet, nemlig at selve retningen er grundlæggende forkert, og derfor er jeg sådan set glad over, at det ikke lykkedes, kan man sige, at komme igennem med mere, for så er jeg bange for, at det havde set endnu værre ud.

Det er jo det, der er hovedproblemet. Det er rigtigt, hvad Dansk Folkeparti siger, at på nogle enkelte udvalgte, meget højt profilerede områder har man fået noget, men det, der er interessant set med socialpolitiske briller, er at se på det samlede billede. Og der er det samlede billede, som jeg tror også socialministeren citerede mig for at sige, at vi står med de mest massive sociale forringelser i 20 år. Kan Dansk Folkeparti virkelig holde til at lægge ryg til de største sociale forringelser i 20 år, selv om det går langsomt, gudskelov?

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Nu fik vi så opklaret, at Dansk Folkeparti godt udadtil kan sige de ting, de mener ikke er tilstrækkelige, eller som kan laves bedre, og også kan sige, hvordan de mener, de skal være bedre, så man kan godt regne med, at det, vi hører fra Dansk Folkeparti, også er dækkende for partiets politik. Men det er jo stadig væk sådan, som hr. Villy Søvnald også siger, at det også skal holdes inden for rammerne af de aftaler, der er lavet med amterne og kommunerne.

Jeg vil godt spørge Dansk Folkepartis ordfører, om man er enig i den aftale, som regeringen lavede med amterne og kommunerne, om man er enig, når der står, at »der er enighed om, at en mere målrettet økonomisk styring er nødvendig for at bremse« – for at bremse – »den hidtidige vækst.« Det er altså den vækst, der var under den tidligere regering. »I forlængelse heraf er der enighed om, at de senere års vækst i enhedsudgifterne bør bremses op, og at rummeligheden i de almindelige tilbud til børn og unge bør øges.«

Er man enig i, at regeringen skal være med til at bremse de sociale udgifters vækst?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil så også spørge lidt angående den der enighed. Er Dansk Folkeparti også enig i, at det

er fornuftigt at nedlægge pladser på de private opholdssteder? De forskellige amter og kommuner er nu meget beklemt ved deres økonomi, indtil de kan gennemskue ikke kun år 2003, men især år 2004, og så nedlægger man pladser, og når man ikke får visiteret nogen unge, så har man jo ikke et beredskab. Hvordan vil Dansk Folkeparti sikre, at det beredskab genopstår, eller at det forbliver i en periode?

Jeg fik i øvrigt ikke svar på mit første spørgsmål, men kunne så se lidt af svarene, at der er en vis mulighed for, at Dansk Folkeparti stadig væk kan agere på det sociale område. Men jeg vil alligevel næsten konstatere, at fra at være den selvbestaltede og udråbte store vagthund, fra at være en terrier har man udviklet sig til en skødehund.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Til det sidste vil jeg sige, at jeg bestemt ikke er nogen skødehund – jeg har en riesenschnauzer – og det bliver vi aldrig.

Med hensyn til det fornuftige i at nedlægge private opholdssteder: Jamen det ved jeg ikke, for det er jo ikke mig, der sidder i amterne, og det er ikke mig, der sidder i kommunerne; regner man med, at der ikke bliver behov for det, så er det jo dem, der afgør det. De har jo selvstyre. Jeg håber, det var svar nok.

Til fru Karen Jespersen angående at holde det inden for rammerne og med hensyn til den økonomiske vækst: Vi har en økonomisk vækst, og hvis vi f.eks. skal starte med Aalborg Kommune, så har jeg også stået her og hørt på alt det der med, at nogle har forøget deres udgifter med hensyn til personale, jeg tror, det er 30 pct., nogle har været neutrale og har det samme personale, det er 50 pct., og 20 pct. har nedskåret på personalet til de ældre.

Kl. 13.20

Alt er jo en prioritering, og det er det også mange gange i Aalborg. Det kommer an på, hvordan man prioriterer de midler, og man må jo sige om de 20 pct., der har lavet nedskæringer, og om de automatisk har regnet med, at der ikke var penge: Det behøver jo ikke at have været meningen. Det kan jo også være, fordi de politiske partier, der sidder i amter og kommuner, har valgt at gøre noget andet.

Når vi nu henviser til Aalborg, så vil jeg sige, at i Aalborg Kommune har man valgt at bruge 66 mio. kr. på et musikhus, hvilket jeg i hvert

fald sagde nej til, og amtet, ja, det koster dem 22 mio. kr.

Så det er et prioriterings spørgsmål for at sige det rent ud og ikke andet. Og så må man sige, at hvis det endelig skulle være et andet, jamen så ser vi jo frem til den udligningsreform, der forhåbentlig kommer i år 2004. Der vil vi i hvert fald være vagthund for, at der sker noget på det område, så de svage kommuner, der vitterlig ikke har pengene til det her, får noget mere.

Er jeg færdig?

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det er man, når lampen lyser rødt. Jeg kender godt det, at man lægger et manuskript hen over lampen, så ser man det ikke, men derfor tikker uret alligevel, men fru Anita Knakkegaard vil få lejlighed til at svare senere.

Det er først hr. Villy Søvnald og derefter fru Karen Jespersen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Måske er det allerværste i den her situation for dem, det går ud over, at der er kø ved håndvaskene. Der er ingen af dem, der er ansvarlige for den situation, der er opstået, der vil tage ansvaret.

Regeringen og regeringens helt faste og meget trofaste støtteparti siger: Det er ikke vores ansvar. Når man sidder rundt om til møder med kommunale folk eller amtskommunale folk, er de ikke i tvivl om, hvor skylden for alt det her ligger, nemlig i at regeringen fører en voldsomt stram økonomisk politik over for kommunerne.

Væksten har indtil nu været på godt 2 pct. om året. Den sænker man til 0,7 pct., altså til en tredjedel af den hidtidige vækst. På amternes socialområde, de tunge områder, har vi haft en årlig vækst på 6,5 pct. – på 6,5 pct. – som nu er væk.

Det er da klart, at det kan mærkes, og jeg synes, det er dybt uansvarligt, at de partier, der er med til at bære ved, Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative, ikke vil tage ansvaret over for de mennesker, der skal lægge ryg til konsekvenserne af den økonomisk meget hårdhændede politik, man fører.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Jeg fik egentlig ikke noget svar på, om Dansk Folkeparti er enige, når regeringen har aftalt med amter og kommuner, at man skal gå efter direkte at bremse væksten, altså at der sker for

meget på det sociale område, og at der skal bremses op. Så det vil jeg egentlig gerne lige høre om man er enig i, og om man så mener, det er en succeshistorie, at man er kommet helt ned på 0,3 pct.

Når man så snakker om prioriteringer, så ville jeg også godt høre, om man er enig i, som det fremgår af dette papir – jeg regner med, at regeringens støtteparti da må have fået det papir, når regeringen selv har det; vi andre har jo altså ikke fået det, men støttepartiet må vel have fået det – at der er en vækst på 2,5 pct. på byudvikling, bolig- og miljøforbedring, mens der på socialområdet kun er en vækst på 0,3 pct. Er det positivt, at man bruger 2,5 pct. på byudvikling, bolig- og miljøforbedring og 0,3 pct. på socialområdet?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Til fru Karen Jespersen vil jeg sige, at vi da selvfølgelig skal have en vækst. Og med hensyn til, om det er boligvækst: Jamen det ved jeg ikke. De ældre mangler jo også ældreboliger, og der skal vi da have en vækst, for vi skal da have nogle gode og ordentlige plejehjem, det, man kaldte plejehjem, ældreboliger. Der er vi glade for, at væksten forhåbentlig stiger nu. Vi skal også have nogle boliger til handicappede; det er jo noget af det, der faktisk bruges penge til, og det er vi vældig glade for. Det er da noget, vi ser meget på.

Men hensyn til de tal, fru Karen Jespersen sidder med, vil jeg sige: Der er en stigning i alt – og det er jo igen de budgetter, som hr. Villy Søvnald har bragt frem – og der er jo en vækst i alt på 807 mio. kr. Der er altså en vækst i det, og vi vil gerne øge den sociale vækst, det er da logik. Men det kan da være, man kan spare på nogle andre områder også i kommunerne.

Men den sociale vækst skal vi nok være garant for, og den skal vi nok prøve at få op, for der er vi stadig væk vagthund, ingen tvivl om det.

Kl. 13.25

Med hensyn til det hr. Villy Søvnald sagde med, at det ikke er vores ansvar: Jo, vi har et ansvar for det, der sker, også i kommunerne. Men vi kan jo ikke gå ind og prioritere, hvordan kommunerne skal forholde sig til de penge, de får. Man har snakket om en 0,3 pct.s vækst i Aalborg, og jeg kan da godt sige, hvorfor man i Aalborg var nødt til at få det, hvis vi endelig skal tage eksemplet.

Da jeg kom ind i Aalborg Byråd i 1998, havde man en gæld på 730 mio. kr. Nu har vi en gæld på 1.046 mio. kr., og derudover har vi solgt bygninger for 300 mio. kr., men de er sandelig gået til prestigebyggerier som nyt stadion, nyt musikhus, vandkulturhus og nye administrationsbygninger og sådan noget, og det er bestemt ikke noget, vi har stemt for, tværtimod har vi kæftet op, så vandkulturhuset er blevet taget af programmet!

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):
Jeg må indrømme, at jeg læste teksten til denne forespørgsel mange gange. Og debatten i dag har ikke gjort mig mindre forbløffet. Der må endnu en gang være tale om en fatal misforståelse fra SF's side. Ikke bare har regeringen gjort en særlig indsats over for de svageste i vores samfund, det er også gennem bl.a. rapporten fra Oxford Research blevet gjort klart, at situationen for de svageste i vores samfund er blevet bedre, efter at den nye regering er trådt til. Men det betyder selvfølgelig ikke, at den ikke kan blive endnu bedre.

Men jeg vil godt benytte lejligheden her til at takke SF for med denne misforståelse at give mig som konservativ ordfører en lejlighed til at prale af den indsats, den nuværende regering har sat i gang på området under en konservativ socialminister. Det er vi nemlig stolte af i Det Konservative Folkeparti.

Et samfund bør efter min bedste overbevisning måles på, hvor godt det tager sig af dem, der ikke kan klare sig selv. Det er her, både penge og ressourcerne skal sættes ind. Vi skal altså ikke måle samfundet på graden af omfordeling, altså hvor mange penge vi kan dele ud til forskellige formål, men på hvordan pengene og ikke mindst de menneskelige ressourcer bruges, og om det gør en forskel for dem, der har brug for det. For gør det ikke det, er det jo ligegyldigt.

Vi vil med andre ord et samfund, hvor vi hver især og i fællesskab påtager os et socialt ansvar, et ansvar, der ikke kun handler om penge, men også om deltagelse, nærvær og medmenneskelighed. I Det Konservative Folkeparti er vi ikke i tvivl om, at en nyorientering i socialpolitikken, der prioriterer netop de dårligst stillede, er nødvendig. Og det er præcis, hvad regeringen fra dag et har lagt op til i regeringsgrundlaget. Og

der er allerede søsat en lang række konkrete initiativer.

Det er derfor, jeg i dag må takke for den mulighed, SF har givet mig til at prale af regeringens indsats under en konservativ socialminister. I oplægget til »Det fælles ansvar« gives et meget tydeligt signal om, at det ikke skorter på regeringens ambitioner og vilje til at sigte højt. Der er dertil taget et utal af konkrete initiativer, der over en bred front har været og vil være med til at styrke den socialpolitiske indsats.

Tiden tillader ikke, at jeg omtaler det hele, men jeg vil her trække nogle eksempler frem, som regeringspartierne har nået sammen med forskellige flertal. Der er afsat 0,5 mia. kr. til et generelt løft i ældreplejen, udvidet ledsageordning, der er tilført flere ressourcer til de svageste, og Rådet for Socialt Udsatte er etableret, så vi netop kan inddrage repræsentanter for de grupper, der er berørte. Der er indført en behandlingsgaranti for narkomaner, og der er en øget indsats for at bryde den negative sociale arv. Særlig det sidste punkt er hjerteblod for Det Konservative Folkeparti.

Derfor har vi fra konservativ side presset på for at få en styrket pædagogisk hjælp til børn på krisecentre. Vi har presset på for at sikre lektiehjælp til de børn, der ikke får den nødvendige boglige støtte i hjemmet. Vi har presset på for at få børnehuse i nærmiljøet til de børn, hvis forældre ikke kan tage sig af dem i kortere perioder. Og vi har presset på for at få inddraget familien og det nære miljø i forbindelse med tvangsfjernelser, f.eks. via en obligatorisk familierådslagning.

Jo, vi har fået startet godt på mange områder. Det er en stor udfordring, vi har sat os for. Næsten 10 års socialdemokratisk ledelse med uafbrudt økonomisk medvind formåede ikke at mindske problemerne. Tværtimod blev de på mange strækninger større, bl.a. i form af flere hjemløse, flere permanent udstødte, flere truede unge. Vi er altså nødt til at tænke nyt og anderledes. Den offentlige indsats skal fokuseres og prioriteres mere præcist.

Kl. 13.30

Samtidig skal man erkende, at en gedigen socialpolitisk indsats ikke alene kan løftes af det offentlige system, fordi det har indbygget en række begrænsninger, hvorfor frivillige, private, familie og pårørende og andre borgernetværk på en helt anderledes måde kan inddrages, simpelt hen fordi de kan noget helt specielt på hver deres felt.

Målet er ikke nået endnu, men processen er sat i gang, og resultaterne vil stille og roligt vise sig, ligesom vi også i fremtiden fra konservativ side vil holde fast i, at den sociale indsats skal prioriteres, så vi bliver bedre til at tage os af dem, der reelt er de svageste frem for at omfordele for omfordelingens skyld.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Den konservative ordfører betegnede regeringens socialpolitiske indsats som en nyorientering. Det er jeg enig i. En nyorientering på den måde, at mens almindelige mennesker rundt omkring mærker, at tilbuddene bliver dårligere, så taler man om, at de får det bedre. Det er i hvert fald en sproglig nyorientering at være så voldsomt på afstand af, hvad der foregår i virkeligheden. Jeg vil bare nævne nogle få eksempler:

Den konservative ordfører siger, at nu skal vi gøre noget for at bryde den sociale arv. Men hvad er det konkret, der sker rundt om i forhold til netop børn i det her efterår? Det er, at daginstitutionerne bliver nednormeret, og det betyder færre voksne pr. barn. Det er, at åbningstiderne indsnævres. Det er, at forældrene skal af med flere penge. Det er da en underlig omvendt form for sprogbrug at kalde det en nyorientering, der hjælper børnene.

Kigger man på de ældre, der blev lovet en halv milliard kroner: Den er væk. Der kommer ikke flere penge til de ældre. De er forsvundet i stramme kommuneforhandlinger.

Kigger man på de frivillige, så har fru Charlotte Dyremose og jeg et fælles bilag, et brev fra KFUM's Sociale Arbejde, der beretter om, at de er i gang med at lukke institutioner over hele landet.

Er regeringens største problem ikke risikoen for at blive fanget af virkeligheden?

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Fru Charlotte Dyremose sagde, at det også var en konservativ mærkesag at styrke nærmiljøet, og det kan godt være, der ikke her blev nævnt det frivillige sociale arbejde, men det har Det Konservative Folkeparti fremhævet mange gange. Det er jeg hundrede procent enig i, det har jeg selv betragtet som en mærkesag og gør det stadig.

Men hvad er så forklaringen på, at man beskar driftsstøtten på sidste års finanslov til organisationer, der bekæmper alkoholafhængighed,

hiv og aids, fra 33,3 mio. kr. til 29,6 mio. kr., sådan at alle de 13 frivillige organisationer, der arbejder med at bekæmpe alkoholafhængighed, har fået beskåret deres bevillinger med et samlet beløb på små 2 mio. kr.? Det kan jeg ikke få til at harmonere med alle de pæne ord og kønne løfter, man har givet om at støtte det frivillige sociale arbejde.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne kvittere for den konservative ordførers tale om oprustning på det moralske og det frivillige og alt muligt andet. Det er dejlige ord, og det kunne være fint, hvis vi alle sammen kunne være med til ikke kun at være egoister og tage ansvar for os selv og vores nærmeste, men også følte et større samfundsansvar.

Men hvis det samfundsansvar nu ikke netop er det, der kendetegner de svage netværk omkring de svage borgere, der er i samfundet, hvis moral er det så, vi skal appellere til her?

Og i forbindelse med hvad der er at prale af, vil jeg gerne bede fru Charlotte Dyremose om at komme op og lige give os tallene på, hvor mange ekstra millioner det nu er, regeringen har sat af til forebyggelse af den negative sociale arv. Hvor stort eller lille beløb er det?

Og også, hvordan det er, man har behandlet Koføds Skole. Er det en merbevilling eller en nedskæring, de er udsat for?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Først til hr. Villy Søvnal: Skal vi nu igen til at diskutere det her? Nu har jeg igen brug for at få at vide: Hvordan er det nu? Er der en realvækst, eller er der ikke en realvækst i amter og kommuner? Så vidt jeg kan se i alle de papirer, jeg kan finde, er der tale om en realvækst.

Kl. 13.35

Så omtaler hr. Villy Søvnal, at der bliver skåret i nogle daginstitutioner. Det er en kommunal beslutning, som jo, hvis der er væsentligt færre børn, er en ganske klog beslutning.

Til gengæld er der så en øget indsats på en masse andre områder, og det er altså nødvendigt, at kommunerne har mulighed for at prioritere de områder, hvor der er flest, der har behov. Jeg nævnte i min ordførertale nogle af de områder, hvor vi netop forsøger at øge indsatsen for gruppen af børn.

Så omtaler fru Karen Jespersen tilskud til privat alkoholmisbrugsbekæmpelse, og det er no-

get, der foregår i Sundhedsministeriet, men jeg forstår, at det skal ses som et led i en omlægning af midlerne på forebyggelsesområdet, og hensigten er at få den størst mulige forebyggelseseffekt ud af de midler, som afsættes til området, netop for at hjælpe bedst muligt.

Fru Karen Klint spørger, hvor meget der er afsat til at bryde den negative sociale arv. Der går jeg ud fra, at fru Karen Klint godt ved, at der bl.a. i satspuljen er afsat 65 mio. kr., og at der desuden er afsat yderligere på finansloven.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, fru Charlotte Dyremose talte udenom. Lad os lige prøve den med daginstitutioner igen. Regeringen siger, at den vil gøre meget for at bryde den sociale arv. Det er overskriften.

Så kigger man sig omkring i virkeligheden – jeg har godt bemærket, at det synes ordførerne fra regeringspartierne, man skal lade være med – men hvis man nu alligevel kigger sig omkring i virkeligheden, hvad er der så sket derude?

Man har beskåret daginstitutionsoverområdet med sammenlagt ½ mia. kr. Så siger fru Charlotte Dyremose, at det er fint nok, hvis der er færre børn. Ja, så er det fint nok. Men det er jo ikke det, man har gjort. Så havde man jo ikke skullet indsnævre åbningstiden, så havde man jo ikke skullet nedsætte normeringen, hvis der var færre børn.

Det er en reel nedskæring, der har fundet sted, så sig det dog.

Så er vi ved det, jeg synes, er det mest generelle problem med den nuværende regering, nemlig at virkeligheden befinder sig et sted herude, og regeringens udmeldinger befinder sig i stik modsat retning. Hvordan får vi den her regering til bare nogenlunde at få fornemmelse af, hvad der sker ude omkring?

Tænke sig kun at have været i regering i mindre end 1 år, og så så hurtigt fuldstændig at have sluppet fornemmelsen af, hvad der sker i det virkelige liv.

Det samme med de frivillige. Jeg vil spørge fru Charlotte Dyremose, om hun kan huske den fælles henvendelse, vi fik fra KFUM's Sociale Arbejde, hvor de kommune for kommune, amt for amt lister alle de steder op, hvor resultatet af kommuneforhandlingerne er, at man er i færd med at lukke tilbud, som KFUM's Sociale Arbejde driver for hjemløse, for sindslidende, for misbrugere. Dét står vi så med præcis det samme

problem. Fru Charlotte Dyremose taler dér; virkeligheden er her.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil igen gerne spørge fru Charlotte Dyremose konkret omkring Koføeds Skole, for vi har hørt meget om, at vi ikke må blande os i de kommunale fordelinger og det lokale selvstyre.

Men det er jo fra centralt hold, at der er fjernet midler – jeg kan ikke huske, om det er lige nøjagtig 6 eller 7 mio. kr. – på uddannelsesområdet derude, hvor man nedlægger nogle ting dér. Jeg vil gerne have af- eller bekræftet, om det ikke er en central beslutning, at man skærer på Koføeds Skole.

Hvis ikke tallet er til stede, så lad være med at komme med tallet, det er mere princippet, at det er regeringsbestemt, at det går ud over Koføeds Skole.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Tak for bekræftelsen af, at der er 13 frivillige organisationer, der beskæftiger sig med at hjælpe folk, der drikker for meget, som har fået deres bevilling beskåret af den borgerlige regering.

Men det, jeg egentlig godt ville spørge om i denne omgang, er knyttet til det, fru Charlotte Dyremose siger om de her landstal for væksten. Det går ikke så meget på indholdet, men jeg kunne godt tænke mig at vide, om fru Charlotte Dyremose har set de tal – de tal, jeg har set, står altså på et papir fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet dateret den 18. november. Når jeg siger det på den måde, er det, fordi det kunne det være, de var skrevet over på et eller andet notat fra ministeriet.

Men det, jeg er interesseret i at høre, er, om fru Charlotte Dyremose har set de tal på skrift eller har fået overbragt dem mundtligt i den ene eller anden udgave inden debatten her i dag.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Villy Søvndal, for lige at gå videre med den bemærkning, at det, man siger, ligger der, og det, man så gør, ligger her: Jeg har meget svært ved at forstå, hvad f.eks. en beskæring i åbningstiderne i en bestemt daginstitution har at gøre med at nedbryde den negative sociale arv.

Så vidt jeg ved, er de, der vil have problemer med kortere åbningstid i daginstitutionerne,

nok nærmere de familier, hvor både mor og far styrter rundt og har meget travlt. De har svært ved at hente deres børn. Så den sammenkobling forstår jeg simpelt hen ikke.

Men jeg går ud fra, at hr. Villy Søvnald ved, at der f.eks. er det projekt i gang, der hedder KiD, altså Kvalitetsudvikling i Daginstitutionerne, hvor man netop forsøger at gøre daginstitutionstilbuddene, pasningstilbuddene bedre, så man også på den måde kvalitetsudvikler dagtilbuddene, hvilket jeg går ud fra vil hjælpe de socialt udsatte børn til at få højere kvalitet i deres dagtilbud.

Så spørger fru Karen Klint til Kofoeds Skole, og ja, der kan jeg så bekræfte fru Karen Klint i, at den nuværende regering overtog den effektivisering, som den tidligere regering med fru Karen Klints parti i spidsen havde lagt ned over Kofoeds Skole. Men jeg går også ud fra, at fru Karen Klint kan bekræfte, at Kofoeds skole desuden har fået en bevilling over satspuljen.

Til fru Karen Jespersen: Nej. Jeg vil sige det på den måde, at hvis jeg skulle have fået det, så er det i hvert fald forbigået min opmærksomhed.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan oplyse den konservative ordfører om, at den bevilling, som Kofoeds Skole har fået, er en bevilling, der dækker den øgede brugerbetaling, skolen ville skulle have erlagt på grund af regeringens politik på folkeoplysningsområdet. På den måde bliver det muligt stadig væk at drive en række af de aktiviteter, uden at den enkelte elev på skolen selv skal erlægge brugerbetaling. Det er såmænd det eneste, den bevilling går til, og det kompenserer faktisk kun netop for det.

Det andet, jeg vil spørge om, er, om fru Charlotte Dyremose kan opløfte os med at sige noget om, hvad der er De Konservatives indholdsmæssige mål, eller om fru Charlotte Dyremose er enig med Venstres ordfører i, at hvis bare det går lige op på landsplan, så gør det ikke så meget, at der er nogle enkelte folk, der oplever nedskæringer rundt omkring.

Jeg fik nemlig på mit spørgsmål til Venstres ordfører om, hvorvidt det kunne være, at forældre faktisk oplevede det som en nedskæring, hvis budgetterne var fastholdt, men indskrivningen i en daginstitution var øget med 10 pct., den besked, at det ikke var relevant, for så måtte man glæde sig over de andre ting, som var gode: at den hjemløse fik tag over hovedet osv.

Er det den samme gynger og karussel-politik, De Konservative står for, at de, som har brug for sociale ydelser, men som ikke oplever at få dem, bare skal glæde sig over, at det går andre bedre?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det bliver så min sidste korte bemærkning til den konservative ordfører. Jeg vil meget gerne sende en mail fra Kofoeds Skole, som jeg gætter på, alle satsordførerne fik, inden vi gik i gang med at forhandle sats. Jeg synes personlig, at det simpelt hen er rystende, hvis det er rigtigt, at regeringspartierne ikke ved mere om, hvad der sker på Kofoeds Skole.

Hvad er det, der sker derude? Hvorfor mistede de lige pludselig en tredjedel af deres tilskud? Det gjorde de af to grunde: Det gjorde de, fordi regeringen ødelægger folkeoplysningen og indfører forringelser på folkeoplysningsområdet. Kofoeds Skole driver en stor del af sin virksomhed som folkeoplysning. Den anden grund er, at man fjerner tilskuddet på daghøjskoleområdet.

Undskyld mig, men hvis det her er niveauet for de borgerlige ordføreres kendskab til, hvad der foregår i det virkelige liv, så vil jeg måske bede om, at man forlader tabellerne for nogle ganske få dage og tager ud og prøver at lade sig inspirere af, hvad der sker i det virkelige liv. Jeg tror, læremulighederne er ekstremt store.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil starte med at sige til fru Margrethe Vestager, at jeg ikke umiddelbart var helt inde i tolkningen af Venstres ordførers ord, men jeg kan selvfølgelig have været uopmærksom under den tidligere del af debatten.

Jeg kan blot forsikre fru Margrethe Vestager om, at vi i Det Konservative Folkeparti selvfølgelig går meget op i, hvordan tilstandene er i hele landet, men at vi i denne her meget, meget økonomiske debat, som er blevet opstillet på baggrund af denne her misforståelse fra SF, jo må konstatere, at virkeligheden ikke ser sådan ud, som det er blevet fremlagt af SF ved denne her forespørgsel, men virkeligheden ser sådan ud, at der rent faktisk har været en realvækst. Men det forhindrer selvfølgelig ikke, at vi i Det Konservative Folkeparti går meget op i, hvad den realvækst så også bliver brugt til ude i kommunerne. Men vi har dog trods alt et kommu-

nalt selvstyre, som jeg har tiltro til kan tage nogle fornuftige beslutninger der.

Kl. 13.45

Så spørger hr. Villy Søvnald til Koføeds Skole. Ja, Koføeds Skole var jo inde under den almindelige folkeoplysningslov, og der er blevet lavet nogle ændringer i den, og det er der bl.a. blevet, fordi vi i Det Konservative Folkeparti faktisk flere gange har givet udtryk for, at en del af den prioritering, vi gerne vil lave, netop er, at vi hjælper de svageste i vores samfund.

Derfor er nogle af tilskuddene til bl.a. finere fransk madlavning blevet fjernet, og det har vi det helt o.k. med i Det Konservative Folkeparti, netop fordi vi gerne vil prioritere indsatsen for dem, der er de svageste, og ikke for dem, der går til finere fransk madlavning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo en beundringsværdig håndfasthed, den konservative ordfører udviser, i forhold til viljen til at gå ind og hjælpe kommunerne med at prioritere, hvad der skal udbydes af kurser under folkeoplysningen, og hvad der ikke skal. Det har nemlig ellers hidtil været en kommunal opgave at beslutte, hvad man synes, der skulle være tilskud til.

Det står så til gengæld i skærende kontrast til, at vi ikke engang kan få at vide, hvad der er De Konservatives mål i forhold til socialpolitikken, men at der blot henvises til, at vi jo har kommunalt selvstyre. Det kan godt være, at der er noget, der er gået helt hen over hovedet på mig, men jeg har faktisk i perioder haft den opfattelse, at Det Konservative Folkeparti var stærk tilhænger af central styring.

Derfor synes jeg, det er en lidt tankevækkende prioritering, at man gør så meget for at bringe hr. Villy Søvnald ud af sine tilsyneladende vildfarelser og bruger så lidt tid på at fortælle om, hvad der er De Konservatives prioriteringer med hensyn til det indholdsmæssige, og ikke kun fortæller om, hvad det samlede budget viser af realvækst.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Mig bekendt er der ikke ret mange timer i finere madlavning i den undervisning, der sker på Koføeds Skole eller andre steder, hvor især folk, som har svære sociale problemer, kommer. Jeg tror faktisk, der er mange, der vil have sig den

sammenligning frabedt, at fordi man fjerner penge fra finere madlavning, hjælper man de svagt stillede personer.

Det, man er udsat for her, er jo ikke, at enkelte fag får fjernet det gratis islæt. Det, man er udsat for her, er, at man generelt lægger brugerbetaling på et udviklingsområde, som nogle mennesker har brug for. Det er jo ikke fagene, der gør det, man har jo ikke lavet brugerbetaling ud fra sociale kriterier, man har gjort det generelt. Så den sammenligning holder bare ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg skal meget gerne gøre klart, hvad der er Det Konservative Folkepartis mål på det socialpolitiske område. Det er at prioritere de allersvageste. Derfor er vi f.eks. også glade for, at det i aftalen med amterne lykkedes regeringen at blive enige om, at man skulle prioritere netop det sociale område.

Jeg ser meget gerne et kommunalt selvstyre, for jeg mener faktisk, at på mange områder er det fornuftigt nok, at det er de mennesker, der rent faktisk kender til de enkelte situationer ude i nærområderne, der beskæftiger sig med de mennesker, der har problemer.

Men der er da heller ikke nogen tvivl om, at der jo er grænser for, hvad man føler, det er ret og rimeligt at se på. Hvis vi går tilbage i Folkeetingets forhandlinger, tror jeg også, fru Margrethe Vestager vil finde, at jeg flere gange har opfordret ministeren til at holde øje med visse områder for at sikre, at udviklingen ikke går i en fuldstændig anden retning, end vi ønsker i Det Konservative Folkeparti.

Til fru Karen J. Klint hvad angår Koføeds Skole, nej, så siger jeg sandelig ikke, at man nødvendigvis på Koføeds Skole eller andre steder, hvor svage kommer, har mange tilbud om finere fransk madlavning. Nu er sandheden altså, at Koføeds Skole har været under den samme lovgivning som finere fransk madlavning, og det, jeg sagde, var grunden til, at vi havde ændret i tilskuddene under den lovgivning, var, at det har vi bl.a. gjort for ikke at skulle give tilskud til finere fransk madlavning.

Kl. 13.50

Så har vi via satspuljen kunnet råde bod på det, det ville koste Koføeds Skole, netop fordi vi gerne vil være med til at hjælpe netop dér, hvor det er de svageste, der får et tilbud, frem for den finere franske madlavning.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det fru Margrethe Vestager. Reglerne er sådan, at man har tre gange, eller traditionen er

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at det vil være overordentlig hensigtsmæssigt, hvis Folketinget på et tidspunkt under en debat som denne her, får mulighed for at diskutere, hvad formålet er med folkeoplysning, og hvorfor vi har det her i kongeriget.

Der er blot én ting, som undrer mig lidt, og det er, hvordan man betragter det virke, som Kofoeds Skole har. Så vidt jeg husker, er det ikke på regeringens initiativ, at Kofoeds Skole blev kompenseret for de øgede udgifter, som folkeoplysningsloven lagde ned på dem.

Derfor vil jeg spørge fru Charlotte Dyremose, om hun finder, at de elever, der går på Kofoeds Skole, falder ind under den gruppe af mennesker, som den konservative politik retter sig mod, eller om de i virkeligheden har det for godt, fordi man derude tager udgangspunkt i en pædagogik, som bygger på de ressourcer, de har til rådighed, og at der derfor er meget ordentligt, meget pænt og meget gode resultater med det arbejde, man laver derude.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Jeg kan ikke lade være med at reagere på, at fru Charlotte Dyremose fik det fremstillet – sådan hørte jeg det i hvert fald – som om det var et aktivt ønske fra regeringen og regeringspartierne at give de her ekstra penge til Kofoeds Skole, men det var ikke med i regeringens forslag til fordeling. Konkret var det fru Margrethe Vestager, der kom med forslaget, som fik støtte fra nogle af os andre, men jeg havde klart det indtryk, at regeringspartierne på dét punkt sådan skulle slæbes til truget. Det kom i hvert fald ikke fra regeringspartierne.

Når jeg tager det op, så er det, fordi der helt klart er den holdning hos regeringen og hos regeringspartierne, at de så at sige lægger sig i baghjulet. Det gælder indsatsen mod den negative sociale arv, det gælder lektiehjælp, det gælder nogle af de andre ting, fru Charlotte Dyremose nævnte, og det er fint nok, ingen problemer med dét. Det er jo meget bedre, at regeringspartierne, de borgerlige partier, støtter det, end at de ikke støtter det. Men ligefrem at vende det om og give det udseende af, at det kom fra

De Konservative og Venstre, det synes jeg lige, jeg ville reagere på.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Charlotte Dyremose, og derefter vil det blive fru Margrethe Vestager som ordfører.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu bliver der sat spørgsmålstejn ved, om Det Konservative Folkeparti i virkeligheden overhovedet ikke ville hjælpe her på Kofoeds Skole, og om de her mennesker falder ind under dem, vi gerne vil hjælpe: Ja, det gør de.

Så vidt jeg erindrer reglerne fra satsforhandlingerne, er det jo også sådan, at et parti, f.eks. Det Konservative Folkeparti, har mulighed for at nedlægge veto, hvis man er imod noget. Det kan jeg ikke erindre, at vi har gjort. Jeg erindrer faktisk, at vi var meget, meget velvillige. Det var vi, fordi der også er indtil flere kræfter i Det Konservative Folkeparti, der netop har arbejdet for det her, og derfor er det selvfølgelig naturligt, at vi bakker op om det.

Og så ved jeg ikke lige med det der om, hvem der kommer først, som fru Karen Jespersen nævnte.

Så vidt jeg husker, var det socialministerens udspil om at bryde den negative sociale arv, og så vidt jeg husker, lå der også inden satsforhandlingerne et udspil fra den konservative folketingsgruppe til det konservative landsråd, hvor vi netop tog fat, ikke på det store, overordnede, men på nogle specifikke områder. Det vil man kunne genfinde i Det Konservative Folkepartis landsrådsmappe med nogle specifikke områder for netop at bryde den negative sociale arv, så jeg ved ikke, om historikken er helt korrekt her.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørn Pedersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Ja, jeg undskylder over for fru Charlotte Dyremose, at jeg først dukker op nu; det skyldes, at jeg har været til andre møder, og sådan går det jo i de her dage.

Det, der sådan set fik mig på talerstolen, var, at fru Charlotte Dyremose henviser til det konservative landsrådsmøde. Mig bekendt blev det holdt, efter at satspuljeforliget var indgået, og

for at få lidt historie ind i det, hvornår startede så den store debat om den sociale arv?

Jeg erindrer, at én fra vores folketingsgruppe havde en kronik i avisen allerede i maj om det emne, selv statsministeren havde været inde på det, så jeg ved ikke, hvem der har førstefødselsretten her, det kan man jo altid diskutere.

Kl. 13.55

Jeg har også et andet spørgsmål, hvis den konservative ordfører er opmærksom: Der ligger et forslag til vedtagelse her, og det kunne jo have mening, hvis man tilføjer efter den sidste pind: Regeringen opfordres til at fortsætte den linje og afsætte de økonomiske midler hertil.

Så vil det jo lige pludselig være meget mere spiseligt. Hvad siger den konservative ordfører til at lave sådan en tilføjelse?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Charlotte Dyremose. Derefter er det fru Margrethe Vestager, ja, det ved man jo ikke, men formentlig fru Margrethe Vestager som ordfører.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan oplyse hr. Jørn Pedersen om, at det konservative landsråd blev afholdt, inden der blev indgået forlig om satspuljen. Jeg kan også oplyse hr. Jørn Pedersen om, at det er noget i retning af en måneds tid inden, man skal indgive de forslag, man har gennemarbejdet, til landsråds-mappen, og så kræver det jo altså lige, at man arbejder med tingene noget tid igen inden det, for at man kan komme med sine forslag. Så dermed er historikken lige sat på plads.

Så vil jeg godt sige til det forslag om at udvide afsættelsen af de nødvendige midler: Jamen regeringen har jo allerede afsat midler både over satspuljen og også over finansloven, så det finder jeg fuldstændig unødvendigt, for det sker allerede.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Ja, indtil videre må jeg fastholde, at satspuljen er et fællesprojekt. Jeg ved godt, der har været diskussioner om deltagerkreds m.v. her på det seneste, men det er jo ikke regeringen, der som sådan afsætter, det gør partierne i fællesskab. Det går jeg ud fra at vi er enige om, eller der kommer måske også en ny proces?

Nu er man meget optaget af det her, og vi blev belært af stort set halvdelen af Venstres

gruppe her i formiddag om den kæmpestore realvækst på 0,3 pct., som var sket inden for det sociale område. Det er jo ikke et kæmpe fremskridt, det håber jeg heller ikke at Det Konservative Folkeparti synes. Derfor synes jeg, det er relevant at tilføje, at man afsætter de nødvendige økonomiske midler hertil, for det mener jeg ikke man har gjort i år.

Vi har selv fra Venstres ordfører fået en indrømmelse af, at der er sket nogle nedskæringer nogle steder, som også bekymrer Venstre. Men bekymrer det ikke De Konservative så meget, at man allerede nu vil tage højde for det og vise den politiske vilje? Jeg beder ikke om et bestemt beløb, men bare om at sige, at man afsætter de nødvendige midler hertil. Det må man jo så forhandle med amter og kommuner om, hvad det så er.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg må sige til hr. Jørn Pedersen, at de nødvendige midler bliver jo afsat ikke bare i satspuljen, hvor det er helt rigtigt, at vi er en bred kreds af partier, men rent faktisk også, som jeg nævnte før, via finansloven, hvor der f.eks. i den nuværende finanslov er blevet afsat omkring 100 mio. kr. ekstra. Trods det faktum, at jeg ikke er finansordfører, vil jeg da gerne opfordre Socialdemokratiet til konstruktivt at gå med i de næste finanslovforhandlinger, så de også kan være med til at sikre, at midlerne prioriteres til de udsatte grupper.

Det er nemlig én af de ting, vi arbejder kraftigt på i Det Konservative Folkeparti, det er også en af de ting, regeringen arbejder på, og det er altså lykkedes sammen med Dansk Folkeparti i år at afsætte yderligere midler også på finansloven for 2003.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Ja, viljen mangler jo ikke, og den ser Vorherre som bekendt på, så det er en god ting. Men kunne vi ikke blive bare lidt mere konkrete? Jeg synes ikke, det er nok at sige, at Det Konservative Folkeparti er optaget af det, hvis man nu lige som Venstre er bekymret over, at der trods alt er sket nogle nedskæringer på børneområdet, på ældreområdet, og jeg skal ikke opfordre til en gentagelse af den diskussion, for den synes jeg vi har brugt rigelig med tid på. Den var yderst teknisk på et tidspunkt i hvert fald.

Men hvis vi nu forholder os lidt til virkelighedens verden, så tror jeg da netop, at et signal om, at man fra Det Konservative Folkepartis side er villig til at give flere penge til børneområdet, flere penge til ældreområdet, og man gjorde det med en tilføjelse her om at afsætte de nødvendige midler, så synes jeg, vi var kommet langt, og så synes jeg, De Konservative ville stå i et meget mere positivt lys end ellers.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jo, men så kan vi så gå ind i en diskussion om, hvad det så ville være. Jeg synes, det er meget mere relevant at holde sig til fakta her, og fakta er, at regeringen og Dansk Folkeparti har lavet en finanslov for 2003, hvor der afsættes yderligere midler til det sociale område. Det synes vi faktisk i Det Konservative Folkeparti er positivt, for vi mener – og det mener vi stadig væk, og det bliver vi ved med at mene – at det er vigtigt, at vi fokuserer den sociale indsats, så vi hjælper dem, der har det sværest. Vi vil altså gerne prioritere midlerne, og vi vil gerne sørge for, at ressourcerne går til de svageste i vores samfund.

Kl. 14.00

Det er lykkedes at lave en finanslov for 2003, hvor der afsættes midler ud over satsmidlerne til det sociale område. Det er vi glade for, og vi vil gerne fortsat lave konstruktive finanslovsninger, og vi vil meget gerne have Socialdemokratiet med. Det kunne ikke lade sig gøre i år, men det er lykkedes sammen med Dansk Folkeparti at klare den opgave rent konkret.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Vi har med megen opmærksomhed, men med vigende interesse fulgt debatten i formiddag mellem hr. Villy Søvndal og 6-8-10 ordførere fra Venstre og De Konservative – bare i parentes bemærket: en beundringsværdig ressourceindsats i forhold til at bibringe hr. Villy Søvndal den Venstre-Konservative opfattelse af virkeligheden.

Den debat, vi havde, var en debat, som tilsyneladende tog udgangspunkt i, at de socialt dårligt stillede forhold kan vurderes på amters og kommuners budgetlægning i 2 år, vel at mærke på det helt generelle og overordnede plan. Det er også en debat, som tilsyneladende kun handler om, hvorvidt den nuværende regerings ind-

sats overgår den daværende regerings indsats målt i kroner og øre.

Jeg skal ikke kloge mig på, hvem der har sagt »bryde negativ social arv« flest gange i indeværende samling, men jeg tror, at man, hvis man går lidt historisk til værks, kan finde kilder, som vil sige, at i hvert fald Socialdemokratiets oprettelse som parti bl.a. var begrundet i ønsket om stadig bedre sociale forhold for dem, som havde det dårligst i vores samfund. Derfor vil vi meget gerne opfordre til, at vi i noget større fællesskab og i mindre ærekærlighed forsøger at lægge samlede planer, som måske kan gøre, at de mange, mange initiativer – hvoraf mange er lykkedes, og hvor mange desværre ikke er lykkedes over de sidste 100 år – kan bringes ind i en ny gænge.

Det, jeg gerne vil tage udgangspunkt i, er ikke, hvilken analyse man kan lægge i diskussionen af, hvad de samlede budgetter udviser af stigning eller mangel på samme, men jeg vil i stedet tage udgangspunkt i Det Radikale Venstres tilgang til spørgsmålet om de socialt dårligt stillede forhold.

For det første er det selvfølgelig ikke nogen fuldstændig ligeegyldig diskussion, hvordan økonomien er. Der skal være en økonomi, som gør, at vi kan løfte de sociale opgaver, men økonomien og den samlede økonomiske vurdering siger faktisk meget, meget lidt om, hvorvidt der sker reelle forbedringer eller ej. Principielt og hårdt sat op burde vi jo alle sammen ønske os, at budgetterne faldt og faldt og faldt, fordi der blev mindre og mindre behov for sociale udgifter, fordi folk i stadig videre udstrækning blev i stand til at klare sig selv og leve et liv, hvor de ikke var afhængige af offentlig overførselsindkomster eller havde brug for behandling for psykiske lidelser, narkotikaafhængighed eller andre ting. Sådan er virkeligheden jo bare ikke, og derfor er det klart, at økonomien betyder noget.

Det andet, som vi gerne vil opfordre til, er, at vi får nogle fælles udviklingsmål i forhold til, hvad det er, vi synes, vi skal dømmes på på det sociale område, udviklingsmål, som har et kvalitativt indhold, og som handler om, hvad det er, vi håber, der kommer ud af den økonomi, vi har på området. De udviklingsmål må selvfølgelig forholde sig til behovene på det sociale område, og de må forholde sig til, hvad det er for nogle initiativer, vi ønsker at gennemføre.

Hvad er så de politiske mål? Ja, for Det Radikale Venstre er der i hvert fald helt centrale poli-

tiske mål i forhold til det sociale område, som handler om forebyggelse, som handler om forebyggelse i forhold til, at folk når helt derud, hvor de er blevet omfattet af Det Konservative Folkepartis socialpolitik. For det er selvfølgelig fint og udmærket at gøre noget for de absolut svage stillede, men det er også en vigtig opgave at hindre, at folk når dertil, og at de nogen gange når dertil endog i flere generationer.

Det andet er at se på behovene, for de samlede tal siger meget lidt om, hvorvidt der er kommet flere børn, som har brug for psykisk hjælp, siger meget lidt om, hvordan det egentlig går med misbruget af alkohol og stoffer, siger meget lidt om, hvad behovene er i forhold til små handicapgrupper, hvor man finder nye metoder, som kan afhjælpe og kompensere deres handicap, og budgetterne siger også meget lidt om vurderingen af behovene for egnede boliger for unge handicappede – for bare at nævne nogle få eksempler.

Kl. 14.05

Derfor har vi brug for, at regeringen tør sige, hvad den vurderer, behovet er, hvad den er villig til at gøre, og hvad der er dens mål. Jeg er helt sikker på, at vi samlet set godt kunne finde sammen om den type af ting, for socialministeren har jo selvfølgelig ret i, at man kan gøre en indsats bedre med ny viden, men man *må* melde ud, hvad de indholdsmæssige mål er. Det tror jeg også vil gøre det meget nemmere at forholde sig til det i forhold til det beslutningsgrundlag, som må være vores alle sammens, nemlig både vurderinger og forskningsbaserede analyser og møder og samtaler og avisernes referater af den virkelighed, som borgerne lever i.

Derfor håber jeg meget, at De Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti vil overveje deres forslag til vedtagelse og i stedet for tilslutte sig følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til inden forhandlingerne med kommuner og amter om økonomien for 2004 at opstille klare udviklingsmål med tilknyttede påtænkte initiativer på det sociale område, således at behov og indsats bringes bedre i overensstemmelse med hinanden.« (Forslag til vedtagelse nr. V 21).

Forslaget til vedtagelse vil jeg gerne fremsætte på Socialdemokratiets, SF's, Kristeligt Folkepartis, Enhedslistens og egne vegne.

Jeg håber meget, at man vil stemme for, også fordi jeg tager socialministerens ord om at se på indsatsen og hele tiden vurdere, om den er i overensstemmelse med de resultater, man gerne vil have, alvorligt. Det er i den forstand, man skal forstå ordet »bedre« i denne sammenhæng.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag vil herefter indgå i forhandlingen.

Der har ikke meldt sig nogen til korte bemærkninger.

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Der tegner sig jo klart nogle vidt forskellige socialpolitiske grundholdninger her i Folketinget. Jeg lagde mærke til, at den konservative ordfører sagde, at et samfund ikke skulle måles på graden af omfordeling.

Nu er det jo sådan, at årsagen til, at Danmark er et af verdens rigeste lande, er, at Danmark også er et af de lande, måske det land i verden, der har den højeste grad af omfordeling. De to ting hænger nøje sammen, for hvis man ikke har en meget høj grad af omfordeling og f.eks. tager hånd om dem, der bliver syge, så har man heller ikke et stærkt arbejdsmarked, og så har man heller ikke en stærk økonomi.

Men nu ser vi en borgerlig socialøkonomisk model, som hviler på, at der kun skal tages hånd om de allermest udsatte og ikke om dem, der er på vej til at blive udsatte, ikke dem, der som følge af den borgerlige politik vil nå stadig længere og længere derud, hvor man så opnår mulighed for at blive optaget i den personkreds, som er omfattet af den konservative socialpolitik.

Den konkrete udformning af denne konservative socialpolitik ser vi jo på den måde, at man tillader kommunerne at sænke niveauet i skolerne, i daginstitutionerne, man tillader trafikelskabernes at sætte buspriserne op, man tillader kommunerne i byfornyelsen at indrette boligerne således, at de mennesker, der har de mindste indkomster, efterhånden ikke vil kunne få noget at bo i.

Således gennemsyres den borgerlige socialpolitik af en række initiativer, som sammenlagt dag ud og dag ind svækker livsgrundlaget for den del af befolkningen, som har den gennem-

snitlig mindste indkomst, og som derfor i stadig højere grad bliver en risikogruppe, altså en gruppe, der risikerer at ryge ud over kanten og over i den gruppe, som socialministeren så vil tage sig af, nemlig dem, som er grundstødt fuldstændig, og som man kalder de allersvageste, de udsatte, og hvad det ellers hedder i regeringens sprogbrug.

Kl. 14.10

Det forebyggende perspektiv, dette at sikre en socialpolitik, der forhindrer, at folk kommer i den yderste nød, er helt forsvundet hos det flertal, som har magten i Danmark i dag, og som har udformet socialpolitikken i det her Folketing.

Det tager selvfølgelig nogle år, før den samlede virkning af den konservative socialpolitik slår fuldt ud igennem, men jeg er bange for, at skadevirkningerne på sigt kan blive meget, meget store, især hvis det, som den konservative ordfører sagde, skal tages bogstaveligt, nemlig at et samfund ikke skal måles på graden af omfordeling. Det er et stort og meget klart signal om, at det, man går efter, er et samfund, der accepterer en stadig stigende ulighed, ja, mere direkte kan det jo knap nok siges.

Derfor er vi fra Enhedslistens side også medforslagsstillere til det forslag til vedtagelse, der er fremsat, for vi er jo meget skuffede over, at regeringen forsøgte at gøre den her folketingsdebat til en debat om størrelsen af et tal, størrelsen af de sociale budgetters vækst eller fald, i stedet for at gå ind og tage en debat om de socialpolitiske mål. Derfor synes vi, det er fornuftigt, hvis et flertal i Folketinget pålægger regeringen at fremkomme med nogle socialpolitiske mål, som man så kunne få en debat om og tage stilling til. Men det vil regeringen ikke. Regeringen gemmer sig bag et godt tal og har så kun at henvise til statistikbøger og tal fra finanslovens kolonner.

Vi vil meget gerne opfordre regeringen til at overveje, om det virkelig er klogt at sætte det forslag til vedtagelse til afstemning, som man indledte debatten med at fremsætte. Det er i hvert fald ikke et forslag, der lægger op til nogen form for samarbejde, hverken her i Tinget eller udenfor med kommuner osv., men tværtimod et forslag, der bygger på, at de reelle problemer skal fejes ind under gulvtæppet og debatten skal handle om gølge tal og ikke realiteter.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg tror, vi efterhånden har fået slået fast, at det går rimelig godt på det socialpolitiske område, så det var ikke den debat, jeg sådan specifikt ville fortsætte.

Det, der fik mig herop, var faktisk noget lidt andet. Det var, at hr. Keld Albrechtsen sagde, at vi sænker niveauet i folkeskolen. Jeg er dybt chokeret. Har hr. Keld Albrechtsen ikke netop meldt sig ud af de forhandlinger om folkeskolen, hvor vi har sikret ekstra timer i bl.a. dansk og matematik? Hvordan betragter hr. Keld Albrechtsen dog det som at sænke niveauet i folkeskolen? Jeg er dybt chokeret.

Jeg bliver så nødt til lige at spørge om en anden ting, for hr. Keld Albrechtsen sagde: Jo mere omfordeling, jo rigere et samfund. Jeg ved godt, vi har diskuteret statistik ret meget i dag, men jeg kunne faktisk godt tænke mig at få at vide, hvad hr. Keld Albrechtsen bygger det på, for jeg har kun set undersøgelser, der viser, at jo mere omfordeling, jo fattigere et samfund. For Det Konservative Folkeparti er det vigtigere, at de, der har det svært, har det bedst muligt, end det er, at vi nødvendigvis alle sammen har lige meget. Vi vil faktisk hellere sikre de svageste via en stærk samfundsøkonomi, end vi vil omfordele i en grad, der gør, at vi ikke har nogen penge tilbage til at hjælpe de svageste.

Første næstformand (Svend Auken):

Det er ikke, fordi en diskussion om folkeskoleforliget ikke er en vigtig diskussion, men den hører ikke hjemme i denne her debat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal undskylde, at jeg bragte temaet ind, men jeg må da sige, at jeg også er chokeret over udviklingen på folkeskoleområdet, både over indholdet i det forlig, flertallet i Folketinget har indgået, og over de besparelser på det område, som kommunerne lokalt gennemfører. Men jeg er enig med formanden i, at det ikke er debatten her.

Derimod vil jeg godt stille det modspørgsmål, når vi snakker omfordeling og rigdom, om jeg ikke ganske elementært set har ret i, at hvis man tager denne verdens samfund og stiller dem op på en liste over, hvilke der er rigest, og man så tager en tilsvarende liste, hvor man måler graden af omfordeling, så er der en fuldstændig indlysende og klar sammenhæng. Danmark

er måske det i øjeblikket rigeste land og samtidig formentlig det land, der har den største grad af omfordeling. Det lader sig ikke bestride, og det er ikke tilfældigt, at det er sådan; der er faktisk en direkte årsagssammenhæng i, at det er sådan.

Kl. 14.15

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Charlotte Dyremose, og derefter bliver det fru Tove Videbæk som ordfører.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det tror jeg nu godt at jeg kan bestride uden dog at have opstillet en sådan liste. Det, jeg ved, er, at en undersøgelse f.eks. har vist, at den gennemsnitlige svensker, som jo lever i et samfund med meget høj omfordeling, er fattigere end den gennemsnitlige sorte amerikaner. Det er ikke, fordi der er noget galt med sorte amerikanere, det er bare, fordi vi må konstatere, at sorte amerikanere i gennemsnit er væsentlig fattigere end hvide amerikanere, og det viser sig altså, at svenskerne er endnu fattigere. Og så vidt jeg ved, er der væsentlig mere omfordeling i Sverige, end der er i USA.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører. ... (*Keld Albrechtsen anmoder om en kort bemærkning*). ... Jeg har sagt, det var fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

En forespørgselsdebat som den her mener jeg egentlig ville have været helt på sin plads også over for den tidligere regering, for også i den tidligere regerings tid hørte vi af og til om gyldne løfter, og SF var også dengang temmelig utilfreds med forholdene på det her område.

Når det så er sagt, er jeg enig i, at udviklingen i en del amter og kommuner går i den gale retning. I nogle amter lukker man simpelt hen private og selvejende institutioner for bl.a. psykisk syge og andre dårligt stillede grupper. Resultatet kan om føje år blive, at private og selvejende institutioner i disse amter er lukket og der kun er de offentlige tilbud tilbage. Den brede vifte af tilbud, som de fleste ønsker, vil være væk, og herefter vil de dårligt stillede borgere kun kunne vælge mellem offentlige og offentlige tilbud, for når disse institutioner i de enkelte amter måske er lukket, bliver de jo altså ikke åbnet igen. Det er rigtig ærgerligt, og det mener jeg da bestemt

ikke kan være i tråd med en borgerlig regerings politik. Vi skal værne om de private og selvejende institutioner og de frivillige organisationer, som gør et enormt godt stykke arbejde og giver borgerne et friere valg.

Når det så er sagt, ved vi jo, at der er kommuner, som er nødlidende p.t., men det skyldes måske i højere grad den skæve tildeling af bloktilskud, den skævvridning af Danmark, som bl.a. bloktilskudstildeling og så måske også grundtakstfinansieringen forårsager. Det må vi hurtigst muligt finde en løsning på, men det er en helt, helt anden sag.

Hr. Villy Søvnald efterlyser i F 6 et bud på, hvad regeringen agter at gøre for at give bedre forhold til de socialt dårligt stillede, og spørgsmålet er egentlig, som jeg læser det, fremadrettet. Jeg vil da gerne give nogle bud på, hvad vi i Kristeligt Folkeparti ville prioritere, hvis det var os, der fik det spørgsmål.

Det ville være noget med bedre og flere forebyggende initiativer for både børn, voksne og ældre. Det er simpelt hen vitalt. Det forebyggende perspektiv er vi i Kristeligt Folkeparti meget optaget af. Forebyggende initiativer for børn må være noget med bl.a. at bryde den negative sociale arv, og det må være noget med en miljølov for børn, et kvalitetsløft for børn i dagpasning; noget med et minimum antal kvadratmeter pr. barn, et maksimalt støjniveau, maks. antal børn pr. voksne, flere ressourcer til aktiviteter, udvikling osv.

Også familierådgivning eller parrådgivning mener vi er et vigtigt forebyggende element for både børn og voksne, således at familier eller par kan få den rådgivning, de har brug for, når de har brug for den i begyndelsen af en krise og ikke først, når børn og bo skal deles.

På misbrugsområdet forventer vi os en hel del af den behandlingsgaranti for stofmisbrugere, som p.t. er under behandling i Folketinget.

For de ældre kunne vi som samfund gøre det meget bedre mange steder, og her tænker jeg især på bedre koordination mellem sygehuse og socialcentre i kommunen, når ældre udskrives. Og så er der de ensomme ældre, de, der bor alene, uden netværk, uden familie. Her er det jo ikke alene regeringen, kommuner og amter, der kan gøre en forskel, det kan så sandelig også vi, der er her, som børn, børnebørn, svigerbørn, naboer. Vi kan ikke skyde ansvaret fra os og sige, det er amternes, kommunernes og regeringens; vi har alle et ansvar for hinanden, og især har vi

ansvar for, hvad der sker nu og her og i fremtiden.

Kl. 14.20

Den tidligere regering havde et synderegister, og der er vel også ting, som den nuværende regering kunne gøre bedre. Men vi skal se fremad, og derfor fremsætter vi dette fremadrettede forslag vedrørende 2004. Det er jo det, vi har brug for, nemlig at se fremad mere end at kaste med mudder, mere end at jonglere med tal, mere end at tale om myter og krakelerede glansbilleder; det kommer vi nemlig ikke videre af, og det er der ikke en eneste dårligt stillet borger i Danmark, der får det bedre af. Der er brug for fremadrettet handling både fra regeringen og Folketinget.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Søndag aften, jeg tror, det var på TV 2, sendte man filmatiseringen af Peter Høegs bog »Frøken Smillas fornemmelse for sne«. Nu er vi her i Folketinget i gang med udsendelsen af »Hr. Villy Søvndals fornemmelse for den socialpolitiske virkelighed«. For det var jo det, der skete, da hr. Villy Søvndal skulle motivere sin forespørgsel. Som altid var hr. Villy Søvndal veltalende, vittig, kan få salen til at le, og det er jo dejligt at have så begavet et medlem iblandt os, det skaber lidt variation. Og som altid var hr. Villy Søvndals tale også præget af en blændende retorik.

Men hvad var så indholdet af hr. Villy Søvndals tale? Jo, det var retorik og retorik og retorik en gang til. Og så er der et mantra, der kører: de mest massive nedskæringer i 20 år. Vi burde lave en bødekasse for hver gang, hr. Villy Søvndal udtalte den sætning, for det er jo ikke rigtigt. Det er præcis som at bande, når hr. Villy Søvndal forsøger at bilde befolkningen ind, at det, der er ved at ske i dette efterår, er de mest massive nedskæringer i 20 år.

Fakta er jo, at der ikke er sket nedskæringer. Det, der står tilbage efter debatten i dag fra de mange gode ordførertaler, der heldigvis har været, er jo et billede af, at der er sket en realvækst; der er sket en vækst i kommuner og i amter, og på det her område er der også fra regeringens side tilført flere midler.

Så jeg forstår ikke hr. Villy Søvndals holden fast i myten om, at der er sket nedskæringer. Jeg synes faktisk, det er uanstændigt, og jeg havde faktisk forventet noget mere af den tale, hr. Villy Søvndal ville motivere sin forespørgsel med.

Der er fra flere ordførere blevet peget på, at vi taler for meget om tal og statistikker. Det bliver

vi jo sådan set nødt til, for det, forespørgslen gik på, var jo, om man havde levet op til sine løfter set i lyset af de massive nedskæringer, der havde været i kommuner og amter, og når der så ikke er nogen nedskæringer i kommuner og amter, er det jo så det, vi bliver nødt til at diskutere og synliggøre.

Men selvfølgelig skal der være nogle socialpolitiske mål. Og de er der også. Hvis man tager »Det fælles ansvar«, står der oplistet flere steder, hvad ambitionerne er inden for de forskellige områder: Hvor mange alternative plejehjemspladser man mener der er behov for, hvor mange boliger til skæve eksistenser man mener der er behov for osv. osv.

Ud over det har regeringen en klar målsætning om at bryde den negative sociale arv. Det er faktisk derfor, vi brugte en stor del af de midler, der var fra satspuljen i vores udspil, til at komme med initiativer på det område. Det er et klart mål fra regeringens side. Og det er ikke noget, vi kan blive målt på i morgen eller ved næste valg, det vil vise sig om 20 år, om det har slået igennem.

Første næstformand (Svend Auken):

Der skal være betydelig mere ro i salen.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Så regeringen har mål for den fremtidige udvikling. Det er forkert at påstå andet.

Kl. 14.25

I fru Karen Jespersens ordførertale blev der stillet en række spørgsmål, og dér vil jeg svare, at de tal, der har været oplyst, kun er de hovedtal, som jeg også har, altså dem, jeg nævnte i min besvarelestale. Jeg har ikke andet, og det er derfor, det ikke er sendt over til udvalget, for det, jeg er interesseret i, og som udvalget også er interesseret i, er selvfølgelig ikke bare, at der har været en vækst på 0,3 pct. i kommunerne, men hvordan det fordeler sig, altså hvordan ser det ud på daginstitutionsområdet, på ældreområdet, vedrørende anbragte børn osv., osv.? Og det er de tal, vi ikke har endnu. Jeg vil selvfølgelig gerne sende det over, vi har, men det er ikke mere end det, der har stået i Berlingske Tidende, og som var fremme i debatten i tirsdags. Det er derfor, der ikke er kommet noget til udvalget. Jeg forstår selvfølgelig godt kritikken.

Jeg skal så sige, at det, vi skal analysere nærmere, er jo, hvordan væksten på 0,3 pct. er fordelt, for der kan jo godt være en stor vækst på nogle områder og så et fald på andre områder.

Det ser det ud til at der er på daginstitutionsområdet, men det vil der komme papirer over vedrørende.

Så skal jeg også sige, at tallene ikke er rensset for demografi, så det skal man selvfølgelig have med.

Fru Karen Jespersen nævnte et tal, som jeg ikke kan genkende, nemlig de 700, der venter i psykiatrien. Vi har forsøgt at undersøge det lidt. Nu er det jo sådan, at det er meget Indenrigs- og Sundhedsministeriets område, men det skal ikke betyde, at vi ikke kan tage det op i den her debat også.

Det, jeg i hvert fald kan oplyse, er, at der er en ventetid for børn, der venter på at få en udredning i forhold til den psykiske sygdom, de eventuelt har. Der har tallene faktisk udviklet sig positivt. Jeg er nemlig fuldstændig enig med fru Tove Videbæk i, at nu skal vi ikke bare kaste mudder og tal i hovedet på hinanden, men nu vil jeg altså gerne oplyse om de tal på de ventelister, der har været.

I 1995 ventede 696 på at få denne her udredning, i 1997 ventede 1.362 og i 2001 1.993. Det var altså en meget problematisk udvikling, der skete under den daværende socialdemokratiske ledede regering. Nu i 2002 ser det ud til, at der er 1.933, der venter. Vi ved ikke, hvor længe de venter; vi ved ikke, om det er 1 dag, 2 dage, 3 måneder eller 6 måneder.

Problemet med den her manglende udredning er, at vi mangler læger, og det er altså et fælles problem, som vi ikke kan slå hinanden oven i hovedet med. Det må vi så prøve at løse i fællesskab. Men det skyldes altså, at der mangler læger i psykiatrien. Den daværende regering havde det samme problem. Selvfølgelig skal vi tage os af det, men det er ikke et spørgsmål om midler.

Hr. Keld Albrechtsen fremførte, at han mener, den her regering kun satser på de svage grupper. Det er fuldstændig rigtigt, at regeringen har lagt sig i selen for at gøre det bedre for de allerallermest udsatte grupper: narkomanerne, de narkoprostituerede, de hjemløse osv., dem, der har det allerallerværst. Men det betyder ikke, at der ikke også sker en indsats på alle de andre områder. Der er jo tilført ekstra penge til ældreområdet. Der er nu afsat midler til at bryde den negative sociale arv, sådan at de, der befinder sig i det felt, ikke ryger helt ned på bunden og netop bliver narkomaner, kommer ud i et andet misbrug, eller hvad det kan være. Så vi er fuldt ud opmærksomme på, at det ikke er nok at tage

sig af de allerallersvageste, men de stod altså med voldsomme problemer, fordi man ikke havde formået at tage hånd om netop den gruppe. Så selvfølgelig er det klart, at den indsats, man gør i forhold til dem, er synlig, men det betyder ikke, at man i øvrigt ikke gør en indsats i forhold til andre grupper. Det er klart en forkert opfattelse, og det kan jo være, fordi hr. Keld Albrechtsen normalt ikke følger det sociale område.

Jeg vil så sige til fru Tove Videbæk, at jeg faktisk synes, det var en rigtig god ordførertale, fru Tove Videbæk holdt. Jeg var enig i en lang række af de områder, fru Tove Videbæk tog op. Jeg synes også, det er et problem, at de private opholdssteder lukker, for jeg synes også, de gør et utroligt vigtigt arbejde i forhold til at tage sig af både børn og voksne, der har behov for hjælp af den ene eller den anden art. Problemet er mest udtalt i Ribe Amt, hvor vi har set, at Daggyr, som efter sigende skulle være en fremragende institution, er blevet lukket. Men det er derfor, vi har sat en undersøgelse i gang, og det er jo det eneste, vi kan gøre, for der er jo altså metodefrihed, om man så må sige: Er der foregået en konkret individuel vurdering, eller har man snydt på vægten? Det er så det, vi får syn for sagn for her den 1. december, hvor vi kan komme lidt dybere ned i de problemer, der er. Det er en reel problemstilling, fru Tove Videbæk rejser, og jeg er også optaget af den.

Kl. 14.30

Alt i alt har debatten været som forventet. Jeg synes, den var lidt tam, i og med at indholdet fra forespørgernes side var for tyndt, bliver jeg nødt til at sige. Det er jo tallene, man må måle tingene på. Men jeg vil i hvert fald gerne sige tak for en god debat, som vi altid har, når vi diskuterer socialpolitik, for noget har vi da fået ud af det, nemlig en sjov debat.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Villy Søvnald, og der skal altså være betydelig mere ro i salen.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil også kvittere for debatten, for det er jo vigtigt, at der et eller andet sted i et samfund er et eller andet sted, hvor man er villig til at diskutere forholdene for de dårligst stillede.

Vi har nu haft en borgerlig regering i knap 1 år. Det var et centralt løfte, at den ville forbedre forholdene for de dårligt stillede, men uanset hvor man ender i taldiskussionen i dag, kan

man i hvert fald konstatere, at det løfte ikke er indfriet.

Jeg synes, der har været et skel i Folketinget i dag. Den ene halvdel, regeringspartierne plus støttepartiet, har været dybt optaget af at diskutere tal og tal og tal og tal, så man næsten skulle tro, de havde en overskrift i principprogrammerne, der hed »Tal og systemer og derefter mennesker«. Vi andre har været optaget af at diskutere, hvordan tingene virker ude i det virkelige liv, og vi er blevet bebrejdet lidt, at vi er ude i det virkelige liv og lader os inspirere af det. Det kan man selvfølgelig mene, men det er nu engang menneskene derude, som skal lægge ryg til de beslutninger, denne regering tvinger igennem, og det er ikke nogen pæn virkelighed.

Uanset hvor meget talmagi man laver, og uanset hvor meget man bøjer tallene, vil det aldrig lykkes hverken regeringspartierne eller Dansk Folkeparti at overbevise danskerne om, at det går fremad. Det lader sig ikke gøre, og det er jo derfor, Berlingske Tidende i søndags kunne lave en undersøgelse, der siger, at kun hver tredje dansker synes, at regeringen og Dansk Folkeparti lever op til deres løfter. Vi er ikke gået rundt og har påvirket nogen. Der er nogle, der ser, hvad der sker i virkeligheden, og siger, at der er langt fra det, regeringen lovede os i sin tid, til den virkelighed, vi møder i dag.

Nogle har sagt, at SF formentlig bliver ved med at rejse denne debat, og det kan jeg godt garantere. SF bliver ved, for det er vores grundlæggende opfattelse, at et samfund, der er så rigt, som det danske er i dag, ikke kan være bekendt at skære på tilbuddene til de allerdårligst stillede, hvoraf mange ikke kan forsvare sig selv, fordi de ikke er i stand til at ytre sig. Jeg synes, der er noget skammeligt ved at kaste sig over lige præcis de grupper, hvad enten det er de svageste stillede ældre, der må se hjemmehjælpen beskåret i en række kommuner, hvad enten det er børnene, der må se deres daginstitutioner blive forringet i det omfang, det er sket her i efteråret, eller det er de mest udsatte voksne, der ser deres tilbud lukke rundtomkring.

Det må være en forunderlig diskussion at overvære, også for mange af Folketingets medlemmer. Mine kolleger er jo valgt rundtomkring i landet, og det vil sige, at mange af dem ved, at i mit eget amt er man i gang med at lukke det og det og det og det. Men de politiske ordførere siger, at det indtryk, jeg har fået dér, hvor jeg er valgt, slet ikke er rigtigt.

Det er derfor, den strategi, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har valgt, er så umulig. De forsøger nemlig at benægte den udvikling, som alle, der er valgt lokalt rundtomkring, også fra regeringspartierne, daglig kan iagttage ved at kigge i Thisted Dagblad, eller hvad man nu læser, så selvfølgelig er det rigtigt, som det er blevet sagt heroppefra, at det er efteråret med de mest massive sociale nedskæringer. Det gælder især for de mest udsatte børn, for de er ramt af to uheldige ting samtidig, så man kan sige, at de er samspilsramte. De er ikke alene ramt af de meget stramme budgetter her i efteråret, de er også ramt af en grundtakstmodel, som regeringen har vedtaget sammen med de tidligere regeringspartier, og som betyder, at visitationen til tilbuddene for børn og voksne stort set er gået i stå.

Vi har forsøgt at rejse en debat, der i højere grad gik på holdninger og fremtid, men det har været svært at få regeringspartierne og Dansk Folkeparti ud over procentdiskussionen, og jeg synes måske, at det, der er allerværst i dag, er, at ingen vil tage ansvar. Vi får breve fra mennesker, der bliver ramt, fordi deres sociale tilbud enten ikke længere eksisterer eller er skåret væk, og de må i dag lytte til, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti siger: Jamen det er slet ikke vores ansvar. Vi har godt nok skåret væksten ned til en tredjedel i kommuner og amter, men vi har slet ikke noget ansvar for, hvad der sker.

Kl. 14.35

Når man rundtomkring møder de lokale folk, også regeringspartiernes folk, siger de: Jamen det er regeringens skyld, fordi de har tvunget så stramme budgetter ned over os, at der ikke er plads til noget. Men alligevel er vi i en situation, hvor ingen vil tage ansvaret for de forringelser, der faktisk sker, og det er da for pivet.

Vi er glade for, at det er en fremadrettet vedtagelse, vi har lavet i dag. Vi kan forstå, at regeringen slet ikke vil forpligte sig på mål, der også indeholder tal for, hvordan målene skal nås, og handlingsplaner og den slags. Det er selvfølgelig rigtigt, når socialministeren siger, at man har lavet mange smukke planer – ja, hvis sociale problemer kan løses med smukke ord, ville der her efter den nuværende regerings 1-årige regeringstid ikke være nogen sociale problemer tilbage. Problemet er bare, at sociale problemer løses ved handling, og her gør regeringen det modsatte af indholdet af de smukke ord.

Jeg skal runde af med at kvittere, også over for socialministeren, for de pæne betragtninger om mine retoriske evner. Tak for det.

Karen Jespersen (S):

Socialministeren sagde, at der ikke er sket nedskæringer, og antydede, at der ikke har været nogen dokumentation. Jeg skal oversende en opgørelse fra Socialpædagogernes Landsforbund, der gennem deres amtskredse har indhentet en oversigt over, hvad der er sparet i de forskellige amter, og hvor der er sparet – meget konkrete tal.

Så kan jeg sige, at med hensyn til de psykisk syge børn og unge, der venter på behandling på landets psykiatriske afdelinger, har Amtsrådsforeningen offentliggjort nogle tal torsdag den 31. oktober. Heraf fremgår det altså, at 700 børn og unge har ventet i mere end 3 måneder på at få hjælp til behandling eller undersøgelse på landets psykiatriske afdelinger.

Så manglede jeg egentlig et svar på, om de 0,3 pct.s vækst i kommunerne egentlig er en succeshistorie. Jeg har haft den klare opfattelse, at socialministeren egentlig gerne ville have, at væksten var på over 0,7 pct., altså at kommunerne prioriterede sådan, at der blev en større vækst, men samtidig har man jo lovet i samarbejde med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening at få væksten ned, og er det så en succeshistorie med de 0,3 pct.? Det fik vi ikke svar på.

Så vil jeg gerne sige lidt om notatet om vurderingen af budgetterne for 2003. Det var altid noget, at ministeren medgav, at det var en fejl, at de tal ikke var sendt over til Folketinget, men jeg mener, det er fuldstændig uacceptabelt, at vi på trods af at vi er blevet lovet det – men lad det nu være – skal have en redegørelse fra socialministeren, der bygger på nogle tal, som vi i princippet ikke har en levende chance for at efterprøve.

Jeg mener faktisk, at den fremstilling, der blev givet, meget vel kan vise sig at være misvisende og vildledende, både over for Folketinget og befolkningen, fordi det kom frem, at tallene ikke er renset for det demografiske element. Det vil sige, at den lillebitte realvækst meget vel kan vise sig at være negativ vækst, og det vil igen si-

ge, at hele grundlaget for den vedtagelse, vi nu skal stemme om, meget vel kan vise sig at være forkert, fordi der ikke er nogen realvækst, men negativ vækst. Men det har vi ikke haft en jor-disk chance for at afprøve, fordi hele ministe-rens redegørelse var baseret på nogle tal, som hun på trods af, hvad der var lovet, ikke har sendt over til Folketinget.

Jeg synes, det har været et meget utilfredsstillende grundlag, vi har haft at diskutere på, men jeg ved, at debatten vil fortsætte i de kommende dage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 20 af Eva Kjer Hansen (V), Anita Knakkegaard (DF) og Charlotte Dyremose (KF) (*se side 1699*) vedtoges med 56 stemmer (V, DF og KF) mod 47 (S, SF, RV, EL og KRF); 1 (TF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 21 af Margrethe Vestager (RV), Karen Jespersen (S), Villy Søvn-dal (SF), Keld Albrechtsen (EL) og Tove Vide-bæk (KRF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fre-dag den 22. november 2002, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 14.40